

WEDNESDAY, 1 OCTOBER 2014

BRUSSELS

THE COMMITTEE ON EMPLOYMENT AND SOCIAL AFFAIRS

HEARING OF MARIANNE THYSSEN
COMMISSIONER-DESIGNATE
(Employment, Social Affairs, Skills and Labour Mobility)

3-002

IN THE CHAIR: MARITA ULVSKOG
Vice-Chair of the Committee on Employment and Social Affairs

(The hearing opened at 9.00)

3-003

Talmannen. > Ett av mina starkaste minnen från valrörelsen inför EU-valet i våras är ett telefonsamtal som jag fick från en präst som arbetar i södra Sverige. Det var en kvinnlig präst. Hon var ytterst bekymrad och förtvivlad över den sociala nöd som hon såg på det stora parkeringsområde som fanns utanför hennes stad. Där stod rader av lastbilar uppställda och väntade på nya körningar. Under tiden bodde och levde chaufförerna – eller bor och lever, för så är det fortfarande i dag – i dessa lastbilar. Ingen av dem hade kollektivavtal eller annat likvärdigt skydd. De fick inte betalt för den tid som de stod stilla, men de kunde inte heller återvända hem. De hade svårt med mat och hygien, och som ni vet kan det bli väldigt kallt på vintrarna i södra Sverige i norra Europa. Utan bostäder tvingas de dessutom skydda sig genom att värma sig på små spritkök. Att ha lastbilen igång för värmens skull kostar för mycket.

Så här ser det ut i transportbranschen. Så ser det emellertid ut också i byggbranschen och i många andra branscher. Det syns också bland kvinnliga arbetstagare inom många andra områden. I dagens Europa, där regelsystem och fackliga rättigheter urholkats och slagits sönder i krisens eller marknadens namn, där görs människor som vill jobba inte bara arbetslösa utan värnlösa.

I dag är EU tyvärr mycket långt ifrån att nå sina mål i EU 2020-strategin. Över 120 miljoner människor befinner sig i dag, i Europa, i riskzonen för fattigdom eller social utslagning. Av dessa är drygt 30 miljoner barn. I juli i år var dessutom ungdomsarbetslösheten i genomsnitt 22 procent i EU. Stora variationer förekommer mellan medlemsstaterna. I vissa länder är den så hög att över hälften av landets unga går utan jobb.

Vi ser konsekvenser av detta. Vi såg dem i resultatet av årets val till EU-parlamentet. Vi ser dem om vi tittar på den politiska kartan över Europa. I desperation och frustration vänder sig människor till antidemokratiska, extrema och populistiska partier. Detta är ovärdigt år 2014 i Europa.

Vår uppgift de närmaste fem åren är därför att skapa ordning och reda på den europeiska arbetsmarknaden och att skapa nya hållbara jobb, där vi inte konkurrerar med låga löner och dåliga arbetsmiljöer utan med att vara absolut bäst och effektivast på det vi gör. Alla ska vara lika starka på arbetsmarknaden och ges samma möjligheter och rätt. För detta krävs det handlingskraft.

EU:s nästa arbetsmarknadskommissionär har självklart en central roll i detta. Jag och Europas medborgare, och jag tror de flesta av oss i detta rum, förväntar oss därför att fru Thyssen är tillräckligt klok och tillräckligt tuff för att klara denna svåra uppgift, och att hon är stark nog att driva igenom riktiga förändringar. Översynernas tidevarv är förbi. Nu är det dags att agera.

Med dessa ord skulle jag vilja ge ordet till fru Thyssen för en presentation av ambitionsnivå och konkreta insatser. Varsågod och än en gång varmt välkommen, fru Thyssen.

3-004

Marianne Thyssen, Commissioner-designate. – In life it is important to say things as they are, without detours. Currently, 26 million people in the European Union are unemployed: something we cannot accept. Seven and a half million young Europeans between 15 and 24 are neither in

employment nor in education or training: something we cannot accept. More than 124 million people face poverty or social exclusion: something we cannot accept either.

Therefore, my goals for the next five years are crystal clear: fighting for more jobs and for better social protection, fighting against poverty and social exclusion. Those are the priorities of many Europeans, and I am deeply convinced that those are also yours.

3-005

Beste collega's, als lid van dit Parlement gedurende bijna 23 jaar is mijn respect voor deze instelling alleen maar toegenomen en kan er aan mijn inzet voor een beter Europa niet worden getwijfeld. Ik heb hier in dit huis met woorden en daden altijd gestreefd naar de vooruitgang van Europa, naar een beter Europa, met concrete resultaten voor de mensen. Ik deed dit steeds op basis van breed gedragen meerderheden. In dit verband verwijs ik naar mijn twee recente rapporten over de instelling van het Europees banktoezicht of over de hervorming van de Economische en Monetaire Unie, maar ook naar mijn inzet destijds niet alleen om een meerderheid te vinden voor de dienstenrichtlijn, maar ook om deze sociaal bij te sturen. Ik heb daarbij altijd grensoverschrijdend, fractie-overschrijdend en in loyale samenwerking met de andere instellingen gewerkt. Indien ik met uw goedkeuring de Commissaris voor Werkgelegenheid, Sociale Zaken, Vaardigheden en Arbeidsmobiliteit wordt, dan zal ik deze aanpak zonder aarzelen voortzetten.

De financieel-economische crisis heeft een zware tol geëist. De buitengewone maatregelen die de Unie moest nemen om deze crisis te bestrijden waren noodzakelijk. We beginnen de positieve effecten van deze maatregelen te zien, zij het nog heel voorzichtig. Maar het vertrouwen van de Europeanen, dat hebben we nog niet kunnen herstellen. De volgende Commissie zal daartoe concrete resultaten moeten boeken die van tastbaar belang zijn voor alle burgers.

De verkozen voorzitter Jean-Claude Juncker heeft me gevraagd om ervoor te zorgen dat het woord "sociaal" opnieuw zijn volle betekenis krijgt en de "markteconomie" vervolledigt. Ik ga die uitdaging graag aan, als overtuigd aanhanger van de sociale markteconomie, waarin vrijheid, verantwoordelijkheid en solidariteit hand in hand gaan. De inzet is overduidelijk: de volgende Commissie zal ook op sociaal vlak zichtbaar moeten presteren. Vanuit de portefeuille Werkgelegenheid, Sociale Zaken, Vaardigheden en Arbeidsmobiliteit wil ik daartoe een cruciale bijdrage leveren. Samen met de kandidaat-ondervoorzitters en kandidaat-commissarissen, in het bijzonder de heren Katainen, Dombrovskis en Moscovici, zullen wij als één ploeg werken. Ik zie het als mijn taak om er daarbij over te waken dat ons beleid de komende vijf jaar op alle terreinen rekening houdt met de sociale gevolgen van elke mogelijke maatregel.

3-006

Chers collègues, comme l'a dit Jean-Claude Juncker, la crise ne sera pas finie tant que vingt-six millions d'Européens et d'Européennes seront sans emploi.

Pour moi, il n'est pas question de choisir entre la compétitivité et l'équité sociale: ce sont les deux faces d'une même pièce qui constituent ensemble la base d'une économie sociale de marché compétitive et solidaire. Mon rôle sera de contribuer à créer de meilleures conditions de retour à l'emploi pour les chômeurs et de lutter contre l'exclusion et la pauvreté.

Cela présuppose le développement d'un marché de l'emploi à l'échelle européenne qui soit dynamique et intégré, où les demandeurs d'emploi ont la possibilité d'acquérir les compétences nécessaires pour répondre aux besoins des entreprises, où qu'elles se trouvent dans l'Union. Une formation adaptée, accessible à tous, une mobilisation ciblée des chômeurs de longue durée et la mobilité des travailleurs sont autant de mesures indispensables aujourd'hui en Europe pour retrouver la croissance et réduire la pauvreté.

Celles et ceux qui me connaissent savent très bien que je ne recherche jamais des solutions simplistes à des problèmes complexes: ce n'est pas crédible, ce n'est pas honnête et ce n'est pas efficace. Je veux des résultats tangibles. Je veux que les entreprises puissent se développer et s'adapter aux changements rapides générés par la mondialisation, à laquelle nous participons activement. Je veux également que les employés et travailleurs puissent contribuer par leur force de travail à la création de richesses dans des conditions qui garantissent leur dignité, le respect de leurs droits fondamentaux et l'égalité des chances.

Hommes et femmes, ressortissants de l'État où ils travaillent ou d'un autre État membre, personnes handicapées, tous doivent pouvoir accéder au marché de l'emploi et tous ont droit à une rémunération égale pour des prestations égales. Par ailleurs, le maintien de notre compétitivité et la pérennité de nos systèmes de protection sociale exigent également que les abus soient reconnus et sanctionnés. C'est pourquoi je défendrai les quatre priorités suivantes en leur accordant une importance égale.

Premièrement, la création d'emplois: les emplois détruits par la crise se comptent par millions. Pour redonner une nouvelle perspective aux chômeurs, il faut d'abord créer de nouveaux emplois. Les entreprises – surtout les PME – ont besoin de conditions favorables pour lancer et développer leurs activités, traditionnelles ou innovantes, et conquérir de nouveaux marchés.

Deuxièmement, l'accès à l'emploi: un chômage massif coexiste avec une main-d'œuvre vieillissante et des demandeurs d'emploi, notamment des jeunes, souvent dépourvus des qualifications nécessaires et qui n'ont plus accès à des emplois stables. Des efforts supplémentaires sont indispensables pour guider les jeunes, pour permettre aux femmes et aux personnes handicapées d'accéder sans restriction au marché de l'emploi et pour mobiliser les chômeurs de longue durée. Parmi les solutions envisagées figure une meilleure mobilité des travailleurs, question prépondérante que nous devons promouvoir.

Troisièmement, les qualifications: notre compétitivité dépend tout d'abord de nos compétences. Les travailleurs d'aujourd'hui mènent plusieurs carrières au cours de leur vie active. Nous devons combler notre retard dans l'acquisition et le développement de compétences et de talents par nos employés et nos travailleurs – salariés ou indépendants, qu'ils soient jeunes ou âgés.

Quatrièmement, la protection sociale. Il s'agit d'un investissement clé pour notre prospérité. En 2010, nous avons formulé un objectif clair: d'ici 2020, nous voulons réduire de vingt millions le nombre de personnes victimes de la pauvreté et de l'exclusion sociale. Mais c'est le contraire qui est arrivé, la crise a conduit à une forte augmentation de la pauvreté et de l'exclusion. Nos systèmes de protection sociale doivent être plus efficaces et davantage centrés sur les résultats, tout en restant durables à long terme.

3-007

To achieve these priorities, I will deploy all the instruments available to the Commission, focusing in particular on four strands:

First, the necessary investment should be mobilised. My objective is to stimulate investment for job creation and to help the unemployed back to work. In this context, I will work with Vice-President Jyrki Katainen to prepare the mobilisation of EUR 300 billion of investment announced by Jean-Claude Juncker.

I can assure you that I will mobilise all available financial instruments to invest in people. In particular, the European Social Fund, the Fund for European Aid to the Most Deprived and the European Globalisation Adjustment Fund should be strongly focused on delivering jobs and skills, and fighting poverty. I will work to speed up the roll-out of the Youth Employment Initiative in the Member States. This is essential to make the Youth Guarantee schemes a reality on the ground.

Second, economic governance needs to move up a gear. Employment and social policies need to be much more present in the European semester. Here I will work closely together with Vice-President Valdis Dombrovskis and my colleague Pierre Moscovici to ensure that the decisions made give greater consideration to the social effects of structural reforms. Deepening the ongoing reforms in our Member States is necessary, but this requires more attention to fairness and sustainability of reforms. The social impact assessment of support programmes for vulnerable countries will contribute to this objective.

The social dialogue should also be relaunched. I will work with Vice-President Valdis Dombrovskis to make sure that the employees and employers at national and European level are real partners in the EU Semester. Important and difficult social reforms need to be fully discussed with social partners, involve all the main actors and cover the whole economic and social spectrum, including SMEs and the self-employed, who are providing the huge majority of the jobs in Europe today.

Third, proportionate common rules are essential to keeping a level-playing field and to protecting workers in the single market, without creating an excessive burden on their addressees. I will work closely with Member States to ensure the transposition and enforcement of existing legislation. This, I believe, should be strengthened.

In line with the Smart Regulation Agenda, I will also evaluate existing legislation to ensure that it is effective, proportionate and simple to implement. We will have to look, for instance, at areas like protecting workers from new risks. On this basis, I will focus on any necessary modernisation and, where appropriate, simplification of our legislative acquis, while maintaining a high level of protection. I will also consider and develop new initiatives when appropriate, for instance in areas connected with the mobility of workers.

Finally, my task is to get the most out of the instruments and partnerships we have, and to build over the next years, together with the European Parliament, the Council and its members, the social partners and my colleagues in the Commission, a Europe that is fairer and more sustainable.

Over the next five years, I will work in close cooperation with this House and I will make myself available to discuss with you regularly the state of play of our work. We have a common objective: people, their health, their work and their well-being. For the people, this is what Europe is about. You can count on me. I will be your ally to deliver this objective.

(Applause)

3-008

Chair. > I now give the floor to Members according to the list of speakers.

3-009

David Casa (PPE). – Commissioner-designate, in your introductory speech you have emphasised several times – and I think rightly so – that job creation needs to be the key priority of the new Commission. Twenty-six million people are unemployed, including millions of young people. It is simply not acceptable or bearable. Supporting the unemployed in their efforts to find work is key indeed, and in your portfolio you have several instruments to work on that: tackling skills mismatch, stimulating labour mobility, mobilising financial instruments. This is all very good, but for people who are willing to work it is simply not enough. We also need job availability. I would like to know what the Commission plans to undertake to create the right circumstances for maximising job opportunities?

3-010

Marianne Thyssen, *kandidaat-commissaris*. – U raakt daar een heel belangrijke snaar. Jobcreatie is inderdaad meer dan maatregelen nemen aan de kant van de werknemers, het opleiden van werkzoekenden die vaardigheden moeten krijgen, de arbeidsmarkt organiseren, werkgevers en werknemers samenbrengen, zorgen dat er mobiliteit is. Er moeten ook jobs zijn, dus we moeten aan de vraagkant en aan de aanbodkant werken.

Wie de tien richtsnoeren in het programma van de verkozen voorzitter president Jean-Claude Juncker goed gelezen heeft, ziet dat die twee aspecten heel goed aanwezig zijn. Het gaat om een programma voor banen, groei, billijkheid en democratische verandering, maar daar zit dus ook het woord ‘groei’ in. Wij moeten alles doen - en dat is ook de doelstelling van deze Commissie - om ervoor te zorgen dat er meer groei komt en dat er meer investeringen komen. Groei alleen is niet genoeg. We moeten ervoor zorgen dat die groei ook jobs voortbrengt maar we hebben die groei wel nodig. Jean-Claude Juncker heeft aangekondigd dat er daarvoor een investeringsprogramma komt, de hoger genoemde 300 miljard. Er zijn heel veel initiatieven aangekondigd - en die zullen ook worden uitgevoerd - om de groei te bewerkstelligen onder meer op het vlak van onderzoek en innovatie. We moeten ervoor zorgen dat er geen overregulering is. Allerlei juridische en andere barrières die het ondernemen ontmoedigen, moeten worden bekeken en moeten naar beneden worden gehaald. We moeten kmo's stimuleren, zorgen dat er een ondernemersgeest is, dat er vertrouwen is, dat er stabiliteit is, dat mensen zin hebben om te investeren. We moeten er ook voor zorgen dat we een kapitaalmarkt ontwikkelen, zodat investeerders niet alleen van banken afhangen maar ook op de markt terecht kunnen. Vraag en aanbod samen moeten elkaar in evenwicht houden. Dit valt samen met de twee zijden van de sociale markteconomie. We moeten ervoor zorgen dat we een markt hebben die werkt, dat er groei is, maar aan de andere kant moeten we ook oog hebben voor het sociale en het belangrijkste daarbij is werkgelegenheid.

3-011

Jutta Steinruck (S&D). – Guten Morgen, Frau Thyssen, ich heiße Sie im Namen der Europäischen Sozialdemokraten recht herzlich willkommen! Die Menschen in Europa und auch wir erwarten zu Recht, dass der Unterbietungswettbewerb um die billigsten und schlechtesten Arbeitsbedingungen in Europa aufhört. Lohn- und Sozialdumping, Illegalität und Missbrauch entsandter Arbeitnehmer sind leider an der Tagesordnung.

Kommissionspräsident Juncker hat sich zu einer konsequenten Umsetzung und zu einer gezielten Analyse der Schwachpunkte der bestehenden Entsenderichtlinie verpflichtet.

Wo liegen Ihrer Meinung nach die spezifischen Probleme bei Entsendungen, und was haben Sie konkret vor, um Arbeitnehmerinnen und Arbeitnehmer, aber auch unsere regionale Wirtschaft, die Unternehmen, vor illegalem Lohnunterbietungswettbewerb und auch vor kriminellen Auswüchsen zu schützen?

3-012

Marianne Thyssen, *kandidaat-commissaris*. – Detachering van werknemers is een heel gevoelige zaak, dat weten we allemaal hier in dit Parlement. We hebben er de voorbije tijd ook veel aandacht aan besteed.

Het belangrijkste punt daar is dat de regels gerespecteerd worden. We zien dat dat niet altijd het geval is. We hebben een analyse gemaakt: er is gekeken of we de detacheringsrichtlijn, de basisrichtlijn, zelf moesten aanpakken dan wel wat we anders konden doen. Uiteindelijk is er een keuze gemaakt, ook in dit huis bij meerderheid, om in de eerste plaats het aspect van de handhaving te bekijken en we hebben een nieuwe handhavingsrichtlijn gemaakt.

Mijn eerste opdracht nu is ervoor te zorgen dat die richtlijn ook effectief toegepast wordt in de lidstaten, dat de nieuwe instrumenten van deze richtlijn om misbruiken te bestrijden ook daadwerkelijk gebruikt worden, dat de samenwerking tussen overheidsdiensten en inspecties van de verschillende landen - een absolute voorwaarde om die handhaving tot stand te brengen - ook van de grond komt. Vervolgens moeten we kijken hoe het er in de realiteit aan toegaat. Eens de handhavingsrichtlijn geïmplementeerd is moeten we ze binnen 2 jaar evalueren. We moeten nagaan of ze werkt en of we de problemen hebben opgelost. Op dat ogenblik moeten we een evaluatie maken en kijken of we verder moeten gaan.

Maar ondertussen mogen we ook geen schrik hebben van de detacheringsrichtlijn zelf, van de basisrichtlijn. We weten dat deze richtlijn problematische punten bevat, we weten dat er discussies zijn over sommige sleutelbegrippen zoals het minimumloon, het minimumtarief, enz. Als we weten dat er problemen zijn moeten we die durven evalueren en nagaan of we ook de basisrichtlijn moeten hervormen. Maar laten we nu beginnen met het begin: de handhavingsrichtlijn implementeren en kijken hoe dat gaat. Ondertussen mogen we niet blind zijn, maar moeten we ook durven kijken naar een aantal concepten en een aantal moeilijke punten in de basisrichtlijn zelf. Dat is wat Jean-Claude Juncker ook bedoelde wanneer hij het had over “een targeted review of the posting of workers directive”.

3-013

Anthea McIntyre (ECR). – At the end of the last parliamentary term we adopted a report entitled ‘How can the EU contribute to creating a hospitable environment for enterprises, businesses and start-ups to create jobs?’ This was an initiative from the Committee on Employment and Social Affairs. One of the things it highlighted was the recent trend of companies returning production and services to Europe, with the opportunities this brings for job creation.

We believe that the economies of the EU have a unique opportunity to accelerate this trend of ‘re-shoring’ and thus bringing jobs back to Member States. We talked about the possibility of setting up one-stop shops to help businesses to take advantage of re-shoring opportunities, and I would like to ask you what you see as the Commission’s role in helping us to re-shore jobs?

3-014

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – We moeten zonder meer zorgen voor een beter ondernemingsklimaat in Europa. Als we willen dat er banen komen moeten we ervoor zorgen dat er banen geschapen worden. Er zijn banen in de overheidssector maar als we bijkomende jobs willen dan zullen die moeten komen van de privésector. Daarvoor moet er worden geïnvesteerd, moeten we het aantrekkelijk maken voor mensen om te investeren, moeten we het aantrekkelijk maken voor bedrijven om zichzelf te ontwikkelen. Bedrijven moeten durven mensen aanwerven en moeten kansen krijgen en aangemoedigd worden om te groeien. Alle instrumenten die we daarvoor hebben moeten we gebruiken. We kunnen moeilijk zeggen: “We hebben hier één formule, één onderdeel en daar gaan we op focussen.” Het probleem is echt multidimensioneel en we moeten alle barrières die we zien, die we onaanvaardbaar achten en die bedrijven in hun groei, in hun ontwikkeling of in hun start-up belemmeren, proberen weg te werken.

Ik denk daar onder meer, maar niet alleen, aan administratieve vereenvoudiging. Daarvoor heeft de Commissie een instrument in het leven geroepen en een hele procedure opgezet die mij zeer waardevol lijkt. Laten we alle maatregelen evalueren vóór we met nieuwe voorstellen komen. Dat moeten we grondig doen, dat is heel belangrijk.

Maar het is ook belangrijk dat we de beslissingen evalueren nadat we ze genomen hebben. Die oefening moeten we ook durven doen met open vizier, zelfs als het bijvoorbeeld gaat over bescherming op de werkplek. Al deze soorten wetgeving moeten we durven bekijken, maar we mogen nooit het uiteindelijke doel ervan uit de ogen verliezen. Wat beschermend werkt, moet beschermend

blijven werken. Maar we moeten nagaan hoe we ook dat soort regels eventueel kunnen aanpassen zodat bedrijven efficiënt kunnen werken, zonder afbreuk te doen aan het beschermend effect dat deze regels beogen. Ik heb nog veel te vertellen maar in 2 minuten kunnen we hier geen heel panorama ontwikkelen. Er moet inderdaad iets worden gedaan om een beter ondernemingsklimaat te scheppen anders zullen we niet meer jobs kunnen creëren.

3-015

Marian Harkin (ALDE). – Commissioner-designate Thyssen, I am delighted, on behalf of the ALDE group, to welcome you to Parliament. You said in your written responses to Parliament's questionnaire that we have failed so far to deliver a number of the objectives of Europe 2020 – and indeed we have, when it comes to targets for social exclusion and the employment rate. This morning you also quoted Jean-Claude Juncker as saying 'we must assess the social consequences of each measure we adopt'. Now, given that achievement of the Europe 2020 targets is inextricably linked to the operation of the European Semester, what modifications or changes in the European Semester are needed to help achieve the Europe 2020 targets – for example, including further social indicators, strengthening their implementation, real meaningful involvement by the European Parliament in the process, or indeed any other proposals you may have?

3-016

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – . Die twee zijn inderdaad met elkaar verbonden. Wij moeten ervoor zorgen dat ook het Europees semester meer sociaal wordt. Dat blijkt ook uit de richtsnoeren van de verkozen voorzitter Juncker, dat is de opdracht die wij meegekregen hebben en ik met mijn portefeuille in het bijzonder. Wat kunnen wij doen in het semester om die doelstellingen 2020 sterker te maken en om het semester eigenlijk socialer te maken? We hebben daar verschillende mogelijkheden en ook opdrachten in de periode die voor ons ligt.

Ten eerste, de sociale indicatoren. Er zijn sociale indicatoren maar die worden een beetje stiefmoederlijk behandeld. Het zijn hulpindicatoren. We kijken er wel naar maar we doen er eigenlijk verder niets mee. We moeten een inspanning leveren, en dat is ook de afspraak binnen de groep van wellicht toekomstige commissarissen, om de sociale indicatoren veel meer gewicht te geven. Zelf vraag ik me af of we ze niet kunnen onderbrengen bij de indicatoren die we gebruiken voor de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden, ofwel ze op hetzelfde niveau brengen. Als we dan zien dat er een probleem is, moeten we een diepgaande analyse doen zodat we een veel betere kennis hebben van wat er in de lidstaten gebeurt. Dat moet zich uiteindelijk ook vertalen in de landenspecifieke aanbevelingen.

Ten tweede moeten we in dat semester de sociale partners meer betrekken. Er worden heel veel aanbevelingen gedaan maar dat zijn aanbevelingen op terreinen waar de lidstaten bevoegd zijn. We moeten daarvoor draagkracht creëren. Wij zeggen vanuit Europa dat we meer en andere aanbevelingen moeten doen, maar de lidstaten zeggen: "Waar bemoeit Europa zich mee? Dat is ónze bevoegdheid." Draagkracht creëren is een heel belangrijke zaak.

En we kunnen ook het Parlement beter betrekken hierbij. We doen daarvoor nu al een oefening: vooraleer we de jaarlijkse groeianalyse maken moet het Parlement zich uitspreken. Verder denk ik dat we de goede procedure kunnen volgen zoals we die nu volgen: onze jaarlijkse week, de macro-economische dialoog, de landenspecifieke aanbevelingen bespreken en uiteindelijk goed naar elkaar luisteren om ervoor te zorgen dat we dit heel waardevol instrument optimaal gebruiken.

3-017

Rina Ronja Kari (GUE/NGL). – God morgen, fru Thyssen, og hjertelig velkommen! Tak for Deres meget spændende indledning. Jeg vil gerne rette fokus på en særlig udfordring på vores arbejdsmarked, nemlig at vi kan se en stigende tendens til, at medarbejdere bliver presset til at oprette sig som "falske selvstændige". Som "falske selvstændige" skal de udleje deres arbejdskraft, sådan så arbejdsgiverne slipper for at skulle tage sig af sociale opgaver som f.eks. barsel eller løn under

sygdom. En af de brancher, der er særlig hårdt ramt af dette, er flybranchen. Og derfor holdt vores gruppe i foråret en konference, hvor vi bl.a. havde inviteret piloter med. De fortalte, at disse forhold gør dem så stressede, at det ovenikøbet påvirker flysikkerheden, fordi de er stressede, selv når de er på arbejde. Mit spørgsmål til Dem lyder så nu:

Hvordan vil De gøre op med disse "falske selvstændige"? Hvilke initiativer kan vi forvente at se fra Deres side, så vi igen kan sikre bl.a. flypersonalet ordentlige forhold? Det er sådan set både til glæde for dem og for vores alle sammens flysikkerhed.

3-018

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – Het probleem van schijnzelfstandigen is inderdaad een gesel. Dat is misbruik van wetgeving, dat is inbreuk maken op wetgeving en dat kunnen wij niet aanvaarden.

Wie moet daartegen optreden? In de eerste plaats natuurlijk de lidstaten, die toezicht moeten houden en die ervoor moeten zorgen dat hun regels gerespecteerd worden. Er zijn in de samenleving zeker ruimtes waar druk is op mensen om zich als zelfstandigen voor te doen. Maar ik denk dat we daar niet aan kunnen toegeven, want mensen hebben niet de keuze om te doen alsof ze zelfstandige dan wel werknemer zijn. We hebben daar regels voor. Als er leiding, gezag en toezicht is, ben ik een werknemer. Ben ik helemaal zelfstandig, is er geen gezag en geen leiding, dan ben ik een zelfstandige. We hebben daar regels voor. Lidstaten moeten zorgen dat die regels afgedwongen worden.

Hebben wij een taak vanuit Europa? Zeker. Het probleem is ten eerste ook grensoverschrijdend aan de orde. Maar bovendien, wanneer mensen zich valselijk als zelfstandigen voorstellen, dan betekent dit dat zij aan wetgeving ontsnappen die wij ook samen Europees hebben gemaakt. Ik denk aan werktijden en zwangerschapsbescherming, die u ook zelf hebt genoemd. Dat betekent dus dat men uiteindelijk ook onze wetgeving onderuithaalt en niet respecteert, dat er fraude is, en dat moeten wij bestrijden.

Wij hebben in Europa een platform opgericht ter bestrijding van zwartwerk. Ik denk dat dat daar ook mee samengaat. Ik ben ervan overtuigd dat wij nog meer inspanningen moeten doen om veel gegevens uit de lidstaten te verzamelen, dat wij een goed beeld moeten krijgen van de mechanismen die gebruikt worden om die schijnzelfstandigheid in stand te houden en dat we dan kunnen kijken hoe we misschien ook van onze kant initiatieven kunnen nemen om meer te bestrijden. Maar dat de strijd daartegen groot moet zijn, staat buiten kijf. Daar sta ik absoluut aan de kant van diegenen die daartegen willen vechten.

3-019

Jean Lambert (Verts/ALE). – Welcome from our group as well, Ms Thyssen. I wanted to pick up on the issue of job creation also, and on what you were saying about wishing for a sustainable Europe, because I have to say that, from a Green perspective, the mission letter you have been given by President-elect Juncker lacks any priority on the possibility of creating millions of sustainable local and good-quality jobs by greening our economies and capitalising on the other social benefits of a green transition. We are interested to know how you would push for green jobs, green skills and that whole green transition agenda within the new Commission, particularly with the jobs and growth and investment package for example, and whether there are perhaps three concrete steps that you could say that you would prioritise in this area.

3-020

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – Aandacht voor groene jobs, als ik ze zo mag noemen, is cruciaal. We hebben een crisis meegemaakt waarin heel veel jobs verloren zijn gegaan. We hebben problemen met hulpbronnen, daar moeten we zuiniger mee omspringen. We moeten zuiniger omspringen met energie. We moeten koolstofarmer werken. We hebben behoefte aan meer

duurzaamheid, dus dat moet in ieder geval de basisrichting zijn, dat moet mee onze leidraad zijn in het ontwikkelen van het toekomstige beleid in het algemeen.

Dat moet zich ook vertalen in werkgelegenheidsbeleid. We moeten ervoor zorgen dat die transitie ook op de arbeidsmarkt mogelijk wordt. Dat mensen die op de arbeidsmarkt zijn, mensen die hun job verloren hebben of de jonge mensen die zich nog aan het voorbereiden zijn om de stap naar de arbeidsmarkt te zetten, de juiste vaardigheden hebben om terecht te kunnen in precies die nieuwe sectoren, die nieuwe bedrijven. Daar moeten we echt inspanningen doen aan de kant van de opleiding en ervoor zorgen dat de juiste vaardigheden er zijn. Verder kunnen we ook de initiatieven die nu al bestaan rond groene jobs, groene kmo's, de mededelingen over circle economy en al dat soort zaken meer. Ik zie dat niet als marginale dingen. Ik zie dat als heel belangrijke dingen in een samenleving in overgang. We moeten daar oog voor hebben, we moeten daar durven investeren in innovatieve projecten. We moeten dat aanmoedigen, we moeten experimenten durven aanmoedigen en we moeten de instrumenten die we daarvoor hebben in Europa, ook durven inzetten.

3-021

Laura Agea (EFDD). – Commissario Thyssen, Lei sa benissimo che in alcuni paesi è in vigore un reddito di cittadinanza, un reddito di base garantito che permette a chi non trova un impiego di vivere in maniera dignitosa mentre aspetta di ottenere un nuovo lavoro, ma nel frattempo ha la possibilità di restituire sotto forma di impegno sociale quanto riceve.

Lei saprà anche che questo strumento è un efficacissimo stabilizzatore degli effetti negativi della crisi e delle politiche di austerità che l'Europa vive da diverso tempo a questa parte. Si sente di raccomandare che tutti i paesi assumano l'impegno di garantire il reddito di cittadinanza ai cittadini? E soprattutto, considerando che il Suo compito è fondamentale in un momento abbastanza delicato come quello che stiamo vivendo, io vorrei veramente richiamarla a un impegno di restituire la fiducia ai cittadini perché i cittadini in questo momento hanno solo bisogno di garanzie e che venga restituita fiducia.

3-022

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – In de 21ste eeuw moeten we aan de mensen een leefloon, een minimuminkomen gunnen. We moeten de mensen die meekunnen aanmoedigen en verantwoordelijkheid geven. Maar we moeten die mensen helpen die niet meekunnen of die door welke omstandigheden dan ook even buiten de normale gang van zaken vallen waarin van hen verwacht wordt dat ze een job hebben enz. Die mensen moeten we bescherming bieden en een minimuminkomen is daar een heel belangrijk instrument voor.

Dus als ik mag beslissen wat er in alle lidstaten van Europa gebeurt dan komt er in alle lidstaten een minimuminkomen. Maar Europa heeft daarvoor niet de bevoegdheid. We hebben regels en een verdrag en dat moeten we respecteren. Europa moet dit kunnen stimuleren maar het kan niets opleggen. We moeten dit dus stimuleren en dat doen we ook wel onrechtstreeks in een aantal landenspecifieke aanbevelingen. We voeren strijd tegen armoede en sociale uitsluiting. Dit is één van de instrumenten die we daarvoor kunnen gebruiken.

Maar het is natuurlijk niet genoeg. Met een minimuminkomen alleen komen we er niet. We moeten er ook voor zorgen dat mensen geactiveerd worden, dat er in mensen geïnvesteerd wordt, dat mensen kansen krijgen om uit de armoede te geraken en terug aan de slag kunnen, dat ze opgeleid worden, dat ze naar de arbeidsmarkt geleid worden. We moeten er natuurlijk ook in elk land voor zorgen dat dat minimuminkomen geen val wordt, dat het geen hangmat wordt waarin mensen blijven hangen. Er moet ook altijd een juiste verhouding zijn tussen het inkomen dat we beschikbaar stellen aan de ene kant en de impulsen die nodig zijn om mensen naar de arbeidsmarkt, naar het normale circuit terug te begeleiden. We kunnen inspanningen leveren in Europa, ook bijvoorbeeld op het vlak van steun aan lidstaten om een referentiebudget samen te stellen. Dat kunnen we zeker samen doen, maar zelf een inkomen opleggen of bepalen dat gaat onze bevoegdheden te buiten.

3-025

Thomas Mann (PPE). – Frau Kandidatin, liebe Marianne! Du warst 20 Jahre Mitglied im Europäischen Parlament und hast immer wieder bewiesen, wie wichtig es Dir ist, dass die Bürger den konkreten Mehrwert durch Maßnahmen von Europa aus spüren. Wir erleben das im Bereich der 5 Millionen arbeitslosen Jugendlichen. Wir haben ein Signal gesetzt. Wir wollten einen schnellen Abbau der Arbeitslosigkeit, haben intelligente EU-Initiativen, etwa unsere Jugendgarantie, als einen Schwerpunkt zur Überwindung der Krise – Jean-Claude Juncker hat das auch mehrfach gesagt.

Was können wir von einer Kommissarin Thyssen erwarten, damit das volle Potenzial dieser Jugendbeschäftigungsinitiative genutzt werden kann? Vor allem, was können wir bei den Mitgliedstaaten machen? Wie können wir sie dazu bewegen, dass die beschlossenen 6 Milliarden Euro auch angewandt werden? Ist die Verteilung nicht in Ordnung? Fehlt es an Effektivität oder gibt es einige Verwaltungen, die einfach zu *lazy* sind, oder fehlt überhaupt die Bereitschaft, zu handeln? Das würde mich sehr interessieren.

3-026

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – Als we het hebben over jongerenwerkloosheid, dan denken wij in Europa op dit ogenblik in de eerste plaats aan die 5,7 miljoen jonge mensen die geen job hebben of aan de 7 miljoen mensen die zelfs in geen enkel trainings- of opleidingsprogramma zitten en daar willen we iets aan doen. Maar dan vragen we ons af: hoe komt het dat er nog geen gebruik is gemaakt van de middelen die we in het kader van het meerjarig financieel kader voor het jongereninitiatief hebben vrijgemaakt?

We moeten blijven uitgaan van de Jeugdgarantie zelf, van de aanbeveling die de lidstaten zelf aanvaard hebben, het engagement dat ze zelf genomen hebben om ervoor te zorgen dat jongeren kunnen doorstromen naar de arbeidsmarkt en dat ze ofwel in een trainingsprogramma ofwel in een job terecht kunnen binnen de 3-4 maanden nadat ze de school verlaten of werkloos worden. We moeten vooral kijken of daar maatregelen voor zijn genomen. Zelfs lidstaten die geen gebruik maken van het Jeugdinitiatief moeten ook aandacht blijven hebben voor hun jonge mensen op hun arbeidsmarkt, ervoor zorgen dat zij de overgang kunnen maken van school naar jobs, van werkloosheid naar jobs.

Wat met het Jeugdinitiatief? Wat kunnen wij doen om dit te bespoedigen? Vanuit de Europese instellingen is er een belangrijke stap ondernomen inzake frontloading van het geld. Er is ook aangeboden aan de lidstaten dat ze zelfs al vóór 2014 operationele programma's konden indienen. Sommige lidstaten hebben dat gedaan, andere niet. Wij moeten de lidstaten daarbij vooral helpen en ondersteunen. De Commissiediensten doen dat ook. Er worden studiedagen gehouden om beste praktijken uit te wisselen, om te kijken wat er kan, om de werkwijze van het Jeugdinitiatief precies uit te leggen, om te zien hoe de lidstaten hun programma's kunnen uitwerken en hoe ze die snel door de administratieve molen

(de voorzitter ontnemt de kandidaat-commissaris het woord)

3-027

Siôn Simon (S&D). – Following up on posted workers, President-elect Juncker was incredibly clear in his promise for a review of the Posted Workers Directive – the original directive – now, and not at some point many years in the future when we have finished looking at the Enforcement Directive. Whereas you, both in your written answers and today, have been incredibly vague, talking at great length about the Enforcement Directive. This misses the point, as you know, that the Viking, Laval and Rüffert cases have systematically undermined the legal basis of the original directive and that it needs a fundamental revision if we are going to make any change.

Can you be clear and on the record now? Are you already breaking Juncker's promise to revise the original directive? If so, has he licensed you to do that, or is there a split between you? If this is not

the case, and you intend to keep the promise, what precisely do you mean by a targeted review? Should we not have a full revision, because a review without a revision is just a smokescreen?

3-028

Marianne Thyssen, *kandidaat-commissaris*. – Dank u wel voor deze vraag. Die geeft mij de gelegenheid om mijn standpunt verder te verduidelijken. We hebben nu een handhavingsrichtlijn goedgekeurd die nog in werking moet treden. We moeten er nu voor zorgen dat die richtlijn effectief geïmplementeerd wordt en kijken of dit ons ook de verbetering brengt die wij willen, dat wil zeggen dat een detachering loopt volgens de regels die wij samen hebben afgesproken. Dat is één zaak. Ten tweede gaan we dat ook evalueren om te zien of we ook daar nog iets meer moeten doen, iets anders moeten doen dan wel moeten bijsturen.

De basisrichtlijn van 1996 moeten we ondertussen ook durven bekijken. Maar voor alle wetten moeten wij de volgende vragen stellen: Wat is de regel? Wordt hij toegepast? Als hij toegepast wordt of niet toegepast wordt, wat kunnen we doen voor een betere toepassing? Als de regel niet goed is, moeten we die dan bijsturen? Wij moeten altijd eerst een analyse en een evaluatie maken. Het is op basis van gegevens en bevindingen van een evaluatie en ook op basis van goed overleg met alle betrokkenen dat we moeten besluiten of we een richtlijn moeten herzien. Dat zal ook mijn werkwijze zijn voor deze richtlijn. Ik heb geen schrik van de herziening zelf. Ik weet dat dat een gevoelige zaak is. Sommigen noemen het de doos van Pandora. We moeten durven kijken of er pijnpunten in de richtlijn zitten, of we bepaalde onderdelen ervan moeten bekijken en of er wijzigingen moeten komen. Aan het principe van de detachering zelf wil ik echter niet twijfelen. Het feit dat er vrijheid van dienstverlening is en dat een gevolg daarvan is dat mensen gedetacheerd tewerkgesteld zijn in andere lidstaten, dat principe wil ik handhaven. Dat is nergens in vraag gesteld, ook niet door de verkozen voorzitter Jean-Claude Juncker. Als we zeggen een *targeted review*, dan wil dat zeggen dat we nagaan waar er problemen zijn. Als er problemen zijn die we alleen kunnen oplossen door de wet te wijzigen, dan moeten we dat bespreekbaar durven maken en dan moeten we, indien nodig, daar voorstellen voor durven maken. Maar eerst handhaven, kijken waar we staan, ondertussen evalueren en, zo nodig, ook die richtlijn van 1996 aanpakken.

3-029

Arne Gericke (ECR). – Sehr geehrte Frau Thyssen! Was kann die EU für eine nachhaltige demografische Entwicklung tun? Ist es Ihnen ein Anliegen, nationale Familienpolitiken besser zu koordinieren? Werden Sie sich gegen die Diskriminierung von Familien mit Kindern im EU-Binnenmarkt einsetzen und eine konsequente, familienfreundliche EU-Politik in Form einer europäischen Familienstrategie unterstützen, wie sie auch im Interesse von Jean-Claude Juncker liegt?

Sie sprachen vom Sozialschutz. Unterstützen Sie Europas Eltern durch die Förderung einer neuen Arbeitskultur für Europa? Planen Sie Maßnahmen gegen Stress, Burn-out und Depressionen am Arbeitsplatz? Welche konkreten Maßnahmen planen Sie in der EU-Arbeitsrichtlinie? Sehen Sie den Schutz des arbeitsfreien Sonntags als ein festes Element dieser Richtlinie? Wenn nicht, warum?

3-030

Marianne Thyssen, *kandidaat-commissaris*. – Dat is een hele reeks vragen. Ik zal proberen een antwoord te geven op de meeste daarvan.

Gaan wij iets doen aan gezinsbeleid als zodanig? Gezinsbeleid is een zaak van de lidstaten, maar wij moeten wel een beleid voeren dat het mogelijk maakt dat lidstaten nog een gezinsbeleid voeren. We moeten ze daar de ruimte voor geven en we moeten ze daar ook, waar mogelijk, voor stimuleren. We weten allemaal dat de strijd tegen armoede en uitsluiting en voor een goede opleiding van werknemers begint in het gezin, bij een goede opvoeding, bij de kansen van kinderen van zodra ze geboren worden. We moeten families helpen. Er moeten gezinsondersteunende diensten zijn, er moeten ondersteunende diensten voor kinderen zijn, er moet goede kinderopvang zijn en er moet goede

opleiding zijn voor schoolgaande kinderen vanaf het begin. Daar moeten we absoluut aandacht voor hebben.

We moeten ook zorgen voor evenwicht tussen gezin en werk en dat doen we door onze arbeidswetgeving. Mensen die werken moeten ook nog tijd hebben om gezinsverantwoordelijkheden op zich te nemen. Dat evenwicht kunnen we vinden door ervoor te zorgen dat we een goede arbeidswetgeving hebben.

Wat doen we voor ouderen in de samenleving? In de eerste plaats moeten we ervoor zorgen dat ouderen nog actief zijn, want we hebben ze nodig. We moeten ervoor zorgen dat mensen hun leven lang toegang hebben tot onderwijs, een leven lang leren en volwassenenonderwijs. Dat zijn heel belangrijke zaken. We moeten de mensen actief houden, ervoor zorgen dat de mensen zich kunnen bijscholen zodat ze zolang ze willen en kunnen, actief blijven op de arbeidsmarkt, want we hebben ze nodig. We willen pensioenleeftijden optrekken en dus moeten mensen ook inzetbaar zijn. Aan de andere kant moeten we ervoor zorgen – en dan hebben we het ook over de ouderen – dat ze een degelijk pensioen krijgen als ze op pensioenleeftijd komen. We moeten alle inspanningen leveren die we al afgesproken hebben en die vaak ook in de landenspecifieke aanbevelingen zitten, om onze pensioenstelsels duurzaam te maken.

3-031

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE). – Señora Presidenta, señora Thyssen, la Comisión ha planteado recientemente la retirada de la Directiva de baja por maternidad aprobada por el Parlamento Europeo en 2010 y bloqueada desde entonces por el Consejo. En estos cuatro años, los jefes de Estado y de Gobierno han alternado las buenas palabras de sucesivas Presidencias con la acción de la minoría de bloqueo, en una estrategia de marear la perdiz, irrespetuosa con la tarea de colegislación que tienen encomendada.

A las instituciones nos corresponde garantizar a los trabajadores una cobertura adecuada cuando no pueden desempeñar su trabajo, como le ocurre a una trabajadora gestante al llegar el momento del parto. Pero también hemos de proporcionar a hombres y mujeres el marco para el equilibrio entre la vida familiar y laboral y el permiso parental para el cuidado de los hijos lo es para ambos. Nuestra misión es solucionar los problemas de los ciudadanos y no perder de vista ni un segundo, como usted ha dicho, el interés general, que son los intereses de los quinientos millones de ciudadanos europeos, no los de un país ni los de un gobierno.

Señora Thyssen, como eurodiputada usted expresó en el año 2010 que apoyaba la ampliación del permiso de maternidad en esta Directiva...

(La Presidenta interrumpe a la oradora)

3-032

Chair. > We are already 10 minutes late. That means five speakers could lose their possibility of speaking so, Ms Thyssen, did you understand what she wanted to ask you?

3-032-500

Marianne Thyssen, Commissioner-designate. > Yes, I think so.

(Laughter)

3-033

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – Ja, beste collega. Moederschapsbescherming, zwangerschapsrust, uiteraard is dat een verworven recht. Daar gaan we niet meer aan raken. Ik weet dat velen de wens koesterden om de Europese afspraak die we daarover hebben – want we hebben daar met zijn allen een minimumbescherming voor afgesproken – op te trekken. Er was een voorstel

van de Commissie om die zwangerschapsrust op te trekken. Daar was ook wel oor naar bij de Raad. In dit Parlement heeft dat voorstel volle steun gekregen en persoonlijk vind ik ook dat zwangerschapsrust uiteraard fundamenteel is.

Ik vind niet alleen dat dat belangrijk is voor de moeders, ik vind ook dat de zorg moet worden gedeeld. We leven in de 21e eeuw. Als het gaat om de gezondheid van moeder en kind, dan is dat natuurlijk iets tussen de moeder en het kind. Maar er is ook de zorg voor het kind. Ik denk dat we daar ook aan de vaders moeten denken en dat we ze moeten stimuleren om een deel van die zorg op zich te nemen, al was het maar omdat dat ook bepalend is voor de verdere kansen van dat gezin en voor de verdere kansen van die moeder uit dat gezin. Als alle zorg op de schouders van een van de partners valt, dan belemmert dat in verschillende opzichten de kansen om te participeren aan de samenleving. We moeten dus inspanningen doen om die zorg te delen. Als we daar vanuit Europa aan kunnen helpen, dan moeten we dat doen.

Wat nu met die concrete richtlijn? Ze is er inderdaad niet doorgekomen. Ik denk dat we hier nog eens opnieuw met alle betrokkenen moeten gaan spreken en dat we misschien wel bereid moeten zijn om stap voor stap te werken. Wij in het Parlement wilden 20 weken. Sommigen, herinner ik mij, 22 weken. Dat was een stap te ver. Dat is te ver geweest voor de Raad. We moeten misschien onze ambities iets minderen en zorgen dat we een haalbare stap voorwaarts zetten. Maar ik ben bereid om dit weer op de tafel te leggen, te bespreken met de partners, te bespreken met iedereen en te kijken of we dit opnieuw kunnen opnemen en of we die moederschapsrust en die vaderschapszorg een duw kunnen geven vanuit onze Europese wetgeving.

3-034

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire désignée, compte tenu des priorités que vous avez énumérées tout à l’heure, c’est-à-dire la création d’emploi et le développement du dialogue social, seriez-vous d’accord pour entamer une collaboration nouvelle entre notre commission de l’emploi, vous-même et la confédération européenne des syndicats? Cette dernière, il y a un an, a proposé un plan pour l’investissement, la croissance durable et l’emploi de qualité grâce à l’utilisation d’à peu près 2 % des richesses produites dans l’Union européenne, ainsi que pour de nouveaux projets d’investissement et pour le développement de nouveaux services, qui sont indispensables pour créer à terme dix millions d’emplois. Seriez-vous d’accord pour vous engager dans ce travail ?

3-035

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris – Geachte collega, ik moet eerlijk toegeven dat ik kennis zal moeten nemen van dat plan. Maar ik kan u wel verzekeren dat ik bereid ben om met de sociale partners een goede relatie uit te bouwen. Ik weet dat de sociale partners niet allemaal tevreden zijn. De sociale dialoog is niet op zijn beste prestatieniveau, als ik het zo mag zeggen. We hebben een zware crisis gehad. Dat maakt het ook moeilijk voor sociale partners om compromissen te sluiten. Ik heb daar veel begrip voor. Ik denk dat we die echt wel moeten hernemen, samen met collega Dombrovskis, die verantwoordelijk is voor sociale dialoog, en de vicevoorzitters en dat we met alle commissarissen ons oor te luisteren moeten leggen, zowel bij werkgeversvertegenwoordigers als bij de mensen van ETUC, het Europees vakverbond, en bij de afgevaardigden van werknemers.

Dus als het erom gaat samen te werken met sociale partners, het oor te luisteren te leggen, hen te betrekken, dan vindt u in mij een bondgenoot. Ik vind de sociale partners een goed in deze samenleving en niet iets wat we er ook nog bij moeten nemen. Zij kunnen ervoor zorgen dat we meer kennis hebben van het veld, want zij zitten er elke dag in. Zij zijn vertegenwoordigers van de mensen op het terrein en zij kunnen er ook mee voor zorgen dat, als we samen beslissingen nemen, die beter gedragen zijn en dat er beter teruggekoppeld wordt naar het terrein. We weten allemaal dat als beslissingen door de mensen gedragen worden, ze ook betere resultaten opleveren. Dus, als het erop aankomt een oor te hebben voor sociale partners, om ze te betrekken, te consulteren, naar hen te luisteren en met hen afspraken te maken, dan vindt u mij als een bondgenoot.

3-036

Jean Lambert (Verts/ALE). – Ms Thyssen, as you said in your introduction, that Parliament has taken a strong stand, that the economic and social governance go hand-in-hand and must be treated equally – and we are hearing this as well at the moment from President-elect Juncker – but many of us are still very concerned that the new Commission still sort of tends to cement the dominance of the economic governance decision in that. So within the new Commission, will you actually have the power to screen proposals coming from elsewhere in the Commission which carry the risk of increasing poverty and inequality and therefore go against the EU 2020 poverty reduction target? If you find that, how can you stop or change those proposals which carry the risks? Do you even have a power of veto, for example?

3-037

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – Zal het economische blijven overwegen op het sociale in de economische governance? Er zit een duidelijke lijn in de richtsnoeren en in de opdrachten die wij gekregen hebben in onze opdrachtbrieven van Jean-Claude Juncker, en zeker in de mijne. Ik beschouw mijn opdracht als de volgende: er zorg voor dragen dat het sociale voldoende en duidelijk meer aandacht krijgt. Heb ik een vetorecht? Niemand in de Commissie zal een vetorecht hebben. De bedoeling is dat wij als een ploeg samenwerken. Dat is duidelijk de wens van de voorzitter en dat is duidelijk de intentie van alle collega's commissarissen, dat wij als een ploeg samenwerken en niet elk op zijn terrein vechten voor zijn eigen aspecten. We moeten er samen voor zorgen dat er een goed beleid gevoerd wordt, dat de juiste beslissingen genomen worden, dat de evenwichten bewaard worden en in dit opzicht ook dat er meer aandacht is voor het sociale.

Hoe kunnen we het sociale aspect in de economische governance brengen? We moeten dat doen door de sociale indicatoren verder te ontwikkelen. We moeten ervoor zorgen – en dat staat duidelijk in mijn opdrachtbrief – dat we in de analyses in het kader van het semester meer gewicht geven aan de sociale indicatoren. Ik zal die analyses samen moeten maken met mijn collega die bevoegd is voor economische zaken. We moeten ervoor zorgen dat de sociale indicatoren ook beter tot uiting komen in de landenspecifieke aanbevelingen. We moeten ervoor zorgen - dat is hoe dan ook een van de richtsnoeren van de Commissie - dat we de armoede terugdringen. Dat wil niet alleen zeggen dat we ervoor moeten zorgen dat de lidstaten extra compenseren op fiscaal en sociaal vlak maar dat we moeten werken aan de oorzaken van ongelijkheid, aan de factoren die mensen in armoede brengen. Daar hebben wij ook een aantal vaardigheden voor op het vlak van opleiding, onderwijs, investeringen in mensen. Al die instrumenten moeten we gebruiken.

Tot slot is het ook belangrijk dat als we nog eens een macro-financieel ondersteuningsprogramma moeten uitwerken voor landen in moeilijkheden – laten we hopen dat we dat niet meer moeten doen in de toekomst, maar stel dat dat wel het geval is – dat er dan zoals afgesproken een sociale evaluatie van de maatregelen verricht wordt Daar zal ik over waken

(De voorzitter ontnemt de kandidaat-commissaris het woord.)

3-038

Tiziana Beghin (EFDD). – Commissario designato, l'Europa è incatenata dagli impegni fiscali, patto di stabilità, six-pack, fiscal compact, ma vi sono investimenti in creazione di lavoro, istruzione e ricerca – che anche Lei ha sottolineato essere tra le Sue priorità – che devono urgentemente essere esclusi dal famoso 3 per cento e dal calcolo degli obiettivi di disavanzo, perché sono spese che creano lavoro e ricchezza in modo molto superiore al debito aggiuntivo che comportano.

Signora Commissario, Lei chiederà con fermezza che questi investimenti siano esclusi dal calcolo di deficit eccessivo? E mi permetta un'altra domanda: il programma Garanzia giovani – di cui anche Lei ha parlato – si è dimostrato inefficace nei paesi mediterranei, forse perché si è voluto ingenuamente copiare e incollare un modello in uso nei paesi del Nord Europa. Lei non ritiene indispensabile

richiedere una differenziazione nella metodologia di applicazione di quest'ultima a seconda del paese di implementazione, posto che in alcuni paesi la disoccupazione giovanile è un problema cronico strutturale e datato? Non crede sia necessario prevedere un migliore controllo dell'attuazione di questa misura attuata con Fondi europei, visto che in alcuni casi si è risolta solo nella creazione di un sito Internet?

3-039

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – Ja, wat met de flexibiliteit in het sixpack en al onze begrotingsafspraken? Ik weet dat dat een zeer gevoelige kwestie is. We hebben hierover ook al heel veel discussie gehad in dit Parlement in de voorbije periode, toen we al die wetten gemaakt hebben. We moeten de flexibiliteit die er in die regels is gebruiken, maar we moeten de regels wel handhaven. De crisis had veel te maken met overdreven schuldenlast, privéschulden en overheidsschulden. We hebben heel zware inspanningen geleverd om daar eerst met noodmaatregelen en vervolgens met structurele maatregelen verbetering in te brengen. We moeten die lijn aanhouden. We kunnen niet denken dat we onze problemen zullen oplossen door meer schuld te creëren. Maar er zit flexibiliteit in het stabiliteits- en groeipact en die flexibiliteit moeten we maximaal aanhouden en maximaal gebruiken.

Dat is ook als zodanig aangekondigd door deze Commissie. Dit wil zeggen dat ervoor moet worden gezorgd dat er investeringen zijn, maar dit wil niet zeggen dat men bepaalde investeringen gewoon niet meetelt. Dus als een lidstaat bepaalde goede, sociale, tenminste structurele, hervormingen doorvoert en dan tijdelijk met een economische omstandigheid te maken heeft zodat hij zijn tussentijdse doelstellingen niet kan halen, dan kan deze lidstaat uitstel krijgen, dan kunnen de data wat worden opgeschoven. Maar de hervormingen zullen wel moeten gebeuren en de basisregels van de begrotingsafspraken zullen ook moeten worden gerespecteerd.

Voor de Jeugdgarantie en het jongereninitiatief kunnen we inderdaad niet werken met *one size fits all*. De problemen zijn anders. Er waren al structurele problemen vóór de crisis en die zijn verergerd door de conjuncturele problemen door de crisis. We moeten kijken naar de landenspecifieke problemen en met aangepaste oplossingen komen. Maar mijns inziens zit die flexibiliteit in dat pakket en moeten de lidstaten de juiste operationele programma's maken die aangepast zijn aan de problemen die zij op het terrein ondervinden.

3-040

Dominique Martin (NI). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire désignée, nouvel élu, je n'entends qu'une litanie de vœux pieux: le chômage, l'emploi des jeunes, le travail des femmes et des seniors, la pauvreté et les sans-abri. La belle affaire!

Mais que veut faire l'Europe? Une nouvelle définition de la stratégie 2020, dont on mesure pourtant les résultats désastreux? L'imposition de nouveaux indicateurs accompagnés de rapports nationaux de plus en plus tatillons? L'idée même d'exclure l'investissement social du calcul des déficits nationaux, 21 millions d'euros supplémentaires selon les recommandations de l'OIT (à qui, comment et pourquoi faire?) représente une goutte d'eau!

Mais je n'entends jamais parler des questions de fond. Qui crée l'emploi et qui provoque le chômage de masse? Les entreprises, particulièrement les PMI, PME, TPE, qui représentent 80 à 90 % des emplois salariés; le tutorat, par exemple, pour résoudre le chômage des jeunes et la perte d'emploi des seniors; la mondialisation, le libéralisme débridé, la financiarisation de notre système économique, causes principales de ce chômage de masse; le patriotisme économique pour relancer la consommation interne et donc la production; enfin, un protectionnisme raisonné et intelligent pour lutter contre ces produits à bas coût qui ruinent nos productions agro-alimentaires et industrielles.

3-041

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > U heeft heel veel punten opgenoemd. Ik heb vooral geluisterd naar uw laatste vraag en dan hoor ik 'patriottisme' en 'grenzen sluiten'. Dat is de trend die ik vaststel.

Ik verwijs naar wat ik gezegd heb in mijn inleiding. Van mij mag u niet verwachten dat ik simplistische antwoorden zal geven of wil geven op complexe problemen. Het probleem van onze werkloosheid is veel complexer dan wat ons soms wordt voorgehouden. Het heeft te maken met een maatschappij in overgang, het heeft te maken met globalisering die te maken heeft met onze maatschappij in overgang. We hebben technologische ontwikkelingen, informatica-ontwikkelingen, die ervoor zorgen dat zaken op een andere schaal gebeuren.

Wij kunnen proberen dat tegen te houden, maar wij zullen dat niet tegenhouden. We zoeken beter naar antwoorden daarop. We bereiden ons beter voor op aanpassingen waar we voor staan en waar we middenin zitten. Dat is de uitdaging waaraan ik wil werken: ervoor zorgen dat we voorbereid zijn op veranderingen en op aanpassingen, ervoor zorgen dat er geïnvesteerd wordt in onze mensen zodat ze daarop voorbereid zijn en ervoor zorgen dat we op die manier onze samenleving en de waarden waarop onze Europese integratie gebouwd is, kunnen blijven handhaven. Dat is de uitdaging waar ik voor wil werken.

3-042

Georges Bach (PPE). – Herzlich willkommen, Frau Thyssen! Um eines der Ziele der Strategie 2020 zu erreichen, muss eine Priorität der Kommission die Bekämpfung der Armut sein. Das haben Sie erwähnt. Dazu gehört auch die Bekämpfung prekärer Arbeitsverhältnisse. Eine extreme Form prekärer Arbeitsverhältnisse kann schnell Obdachlosigkeit sein. Das Europäische Parlament hat bereits im Januar 2014 eine Strategie zur Bekämpfung dieser Obdachlosigkeit gefordert. Die Kommission hat festgestellt, dass über 400 000 Menschen in der EU obdachlos sind.

Meine erste Frage: Wie gedenken Sie, sich konkret den Menschen anzunehmen, die Gefahr laufen, zurückzubleiben, und besonders ausgegrenzt und von Armut betroffen sind?

Meine zweite Frage: Was kann Ihrer Meinung nach getan werden, um die Sicherheit von Arbeitnehmern in flexiblen Arbeitsformen langfristig zu verbessern und Missbrauch zu verhindern?

3-043

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – Armoede is inderdaad een heikel probleem en een van de grote uitdagingen waar wij voor staan. De bestrijding ervan was een doelstelling in de 2020-strategie, maar in de plaats van onze doelstelling te halen, zijn we onder meer ten gevolge van de crisis er verder vanaf geraakt. Dit is dus echt een thema dat we heel serieus moeten opnemen in de volgende Commissie, want die strijd moet voortgaan. In een beschaafde samenleving is geen plaats voor zoveel mensen die bedreigd zijn met armoede en uitsluiting.

Wat kunnen we eraan doen? Als u specifiek de vraag stelt over de daklozen, dan is dat natuurlijk iets prioritairs. Mensen die geen dak boven het hoofd hebben, zijn echt wel extreem uitgesloten. Daar is heel dringend zorg voor nodig. We kunnen dat niet vanuit Europa doen. Wij kunnen geen huisvestingsmaatschappijen oprichten, enz. Dat is niet onze taak. Dat is een taak voor de lokale, regionale en nationale overheden. Maar wij kunnen wel hulp bieden en dat doen we via de Structuurfondsen. De Structuurfondsen omvatten een luik in verband met huisvesting. Daarmee steunen we projecten, ook projecten die specifiek op daklozen gericht zijn en waarmee huizen voor armere mensen beter worden ingericht, onder meer op het vlak van energievriendelijkheid, zodanig dat het minder kost om er te wonen. Deze kosten betreffen vaak investeringen en renovaties die armere mensen niet zelf kunnen dragen. Daar lopen dus experimenten voor.

Wat we moeten doen om te zorgen dat er minder preciaire contracten zijn, is natuurlijk een moeilijke zaak in crisistijd. Ik denk dat er momenten zijn waarop men beter af is met een precair contract dan zonder een contract. Maar we moeten vermijden dat mensen in preciaire situaties blijven zitten. Preciaire contracten zouden per definitie tijdelijk moeten zijn, voor even, maar maximaal vooruitgang moeten bieden naar een stabielere situatie. Ik denk dat we daar moeten kijken hoe het eraan toegaat in

de lidstaten en zien hoe we de landen ook kunnen stimuleren om die segmentering van de arbeidsmarkt een stuk weg te helpen. Want we hebben nu mensen die heel goed beschermd zijn en we hebben mensen die eigenlijk niet op die beschermde markt geraken of die zelfs niet op de arbeidsmarkt geraken. Dus we moeten daar goed kijken dat we niet alleen de mensen met werk beschermen, maar ook de mensen zonder werk verdedigen en dat we ook die met preciaire arbeidscontracten, ...

(De voorzitter ontnemt de kandidaat-commissaris het woord.)

3-044

Guillaume Balas (S&D). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire désignée, vous avez entendu tout à l'heure le discours nationaliste qui est en train de monter, notamment dans mon pays, mais aussi partout dans l'Union européenne. Aujourd'hui, les jeunes y adhèrent de plus en plus car, souvent, ils sont au chômage ou dans la précarité.

Or, quand on vous interroge sur la garantie jeunesse, on entend des mots comme "il faut inciter les États", "il faut les soutenir", "il faut essayer de favoriser le marché". Mais, nous, les socio-démocrates, nous pensons qu'il faut maintenant passer aussi aux actes contraignants. Sur la garantie jeunesse par exemple, beaucoup d'États membres détournent l'aide, en réalité, ou alors n'utilisent pas les crédits qui ont été affectés. Il y a également un préfinancement de l'Union européenne qui existe, mais parfois il existe seulement dans les mots car il n'existe pas dans les faits.

Donc que peut faire l'Union de ce point de vue-là? Et surtout, Madame Thyssen, à partir de 2016, la question de l'initiative sur l'emploi des jeunes est posée, qu'allez-vous faire? Au-delà des propositions incitatives, quelles propositions contraignantes ferons-nous? En effet, nous savons que s'il n'y a pas d'action contraignante sur le sujet, alors l'emploi des jeunes sera toujours la dernière roue du carrosse.

3-045

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – De belofte die we gedaan hebben aan jonge mensen door de jeugdgarantieaanbeveling de wereld in te sturen, is natuurlijk een ernstige belofte. Het is een heel vergaande belofte. Wij moeten ervoor zorgen, allemaal samen, als instelling en als politici, dat we daar werk van maken, dat we iets realiseren, dat de jonge mensen zien dat het iets oplevert, want anders verliezen we een generatie. Dan slinkt het vertrouwen van die generatie nog meer en we moeten dit juist opbouwen. Dat is een heel belangrijke zorg die ik met u deel.

Hoe gaan we dat doen? We hebben nu middelen ter beschikking gesteld. Het is onze taak, ook vanuit het directoraat-generaal dat dit begeleidt, om ervoor te zorgen dat de middelen worden besteed zoals ze moeten worden besteed. Het mag niet zo zijn dat we een budget ter beschikking hebben en dat we denken dat onze doelstelling gehaald is als we het geld uitgedeeld hebben. Nee, we moeten ervoor zorgen dat dat geld besteed wordt aan initiatieven die ertoe doen en die vooruitgang opleveren. Dus we moeten meetbare doelstellingen hebben en we moeten opvolgen wat er in de verschillende lidstaten gebeurt. Zijn die zaken onvoldoende, levert het niets op, worden de middelen besteed aan verkeerde dingen, dan moet er worden opgetreden en dan zal ik niet aarzelen om lidstaten tot de orde te roepen en te kijken wat we moeten ondernemen om ofwel een deel van de middelen in te houden ofwel ze te heroriënteren naar betere programma's.

Wij kunnen de lidstaten daarbij helpen vanuit de Commissie. We willen ze daarbij begeleiden. Lidstaten kunnen ook van elkaar leren. Overall zijn de problemen verschillend maar er zijn ook gelijkenissen. Men kan altijd van elkaar leren en we moeten alle inspanningen doen om ervoor te zorgen dat er resultaat geboekt wordt. Want nogmaals, zoals u zelf ook zegt, als we hier geen resultaten hebben, dan gaan we naar een hele diepe vertrouwenscrisis van de kant van een jonge generatie die aan het begin van haar leven staat. Dat kunnen we niet hebben. We kunnen het ook niet verdragen in een beschaafde samenleving dat er een hele generatie is waar zoveel mensen zonder werk zitten, zonder perspectief zitten, niet aan hun levensuitbouw en hun levensdroom durven te beginnen omdat ze geen vooruitzicht op werk hebben.

3-046

Zdzisław Krasnodbski (ECR). – Pani mówiła w swoim słowie wstępnym o zwiększeniu mobilności, ale mobilność pracowników ma także negatywne skutki, zwłaszcza te, jak wiemy, odbywa się ona w Europie w jedną stronę – ze Wschodu na Zachód, z Południa na Północ, np. Polacy emigrują do Wielkiej Brytanii lub Niemiec, a nie odwrotnie – nie Niemcy czy Brytyjczycy do Polski – w poszukiwaniu pracy. Negatywne skutki to praca poniżej kwalifikacji, trudność z przystosowaniem się, rozpad życia rodzinnego, czy, jak wspominał mój kolega, wyzysk nowo przybyłych, konflikty społeczne, wzrost przestępczości, drenaż mózgow. Tego rodzaju mobilność prowadzi do pogłębienia się kryzysu demograficznego i problemów społecznych w niektórych regionach Europy. Chciałbym spytać, czy Pani widzi – tego nie było w Pani wystąpieniu – te wszystkie negatywne skutki mobilności, zwłaszcza mobilności transnarodowej? Jak Pani zamierza temu przeciwdziałać?

3-047

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – Mobiliteit is inderdaad een gevoelig punt maar een belangrijke zaak. We hebben in Europa een interne markt en vrij verkeer, niet alleen van goederen, diensten en kapitaal maar ook van personen. Dat is een van de pijlers van Europa, dat is een van de grondrechten van de mensen en dat moeten we absoluut handhaven. Daar wordt gebruik van gemaakt van oost naar west en van zuid naar noord. Maar ook in andere richtingen, want als we kijken hoe de stromen zich voordoen, dan zijn we soms verbaasd welke landen heel veel mensen uitsturen en welke landen er heel veel ontvangen.

Ik blijf erbij dat mobiliteit kansen biedt en dat we arbeidsmobiliteit moeten bevorderen. We hebben heel veel werklozen in Europa maar we hebben ook veel openstaande vacatures. Die vacatures en die werklozen komen niet altijd met elkaar overeen en die problemen zijn ook in verschillende mate aanwezig in de verschillende lidstaten. Als we mensen uit één land kunnen laten werken in een ander land, dan is dat een goede zaak. Het potentieel is er, de wil bij de mensen zelf is er want veel mensen zouden graag van die mobiliteit gebruikmaken. We moeten dat potentieel ontwikkelen omdat dat mensen gelukkiger kan maken. Het helpt mensen aan werk die er in hun eigen land geen vinden. Het helpt werkgevers aan personeel, aan medewerkers die ze dikwijls in hun eigen land niet vinden. Het lost een probleem op van werkloosheid in het ene land en van een stuk ongenoegen omdat te veel mensen zonder werk zitten. In een ander land zorgt het ervoor dat het tekort aan vaardigheden wordt opgevangen.

Uit onderzoeken in mijn eigen land maar blijkbaar ook op Europees niveau blijkt dat de *movers*, de mensen die zich bewegen op de interne markt, meer bijdragen aan het bruto binnenlands product in het land waar ze naartoe gaan dan dat ze er zouden genieten van allerlei voordelen enz. Ik denk dat we niet alleen mogen kijken naar de gevoelige punten die in lidstaten van ontvangst soms naar boven komen, maar dat we ook de positieve kanten moeten bekijken. Maar we moeten ook oog hebben voor de gevoelige kwesties en ik denk dat we dan vooral moeten werken aan integratie-aspecten. We hebben in Europa gedeelde cultuur maar ook veel verschillende culturen. We hebben een culturele diversiteit. We moeten mensen leren zich te integreren in de landen waar ze naartoe komen zodat ze daar ook welkom zijn in de samenleving, er goed deel van kunnen uitmaken. Dat is één zaak.

Twee: we moeten natuurlijk ook alle misbruiken bestrijden en daar alle instrumenten voor gebruiken.

(De voorzitter ontnemt de kandidaat-commissaris het woord).

3-048

Martina Dlabajová (ALDE). – We are extensively speaking about unemployment in Europe and about youth unemployment especially. I come from a business-related background, and I am deeply concerned about how we can solve this problem by improving the matching of skills and jobs in the whole European Union. Currently there are almost two million unfilled vacancies and just over five million young unemployed people in the EU. There are people who would like to work and they cannot find a suitable job, and there are employers who cannot find suitably qualified people. In order

to have skilled people, businesses invest a lot in requalification, in reskilling workers, and they would prefer to invest in the education at an earlier stage. There is no coordination in general between schools and universities on the one hand. What do you intend to do to match the skills and jobs in Europe in the next five years?

3-049

Marianne Thyssen, *kandidaat-commissaris*. – Dat is een heel grote uitdaging en daar moeten wij in deze periode werk van maken. Ik deel uw zorg. Ik weet ook dat dit een heel gevoelig punt is. Sommige mensen vinden, terecht, dat mensen opgeleid en gevormd moeten worden om klaar te zijn voor de samenleving, maar dat er niet te veel gekeken mag worden naar wat de behoeften van de arbeidsmarkt zijn. Ik denk dat we de beide moeten doen. Wij moeten zorgen voor algemene, goede basisopleiding en ervoor zorgen dat mensen klaar zijn om te leren. Maar we moeten ze ook vaardigheden bijbrengen die nodig zijn om op de arbeidsmarkt terecht te kunnen, zodat er aansluiting komt tussen school en werk.

Ik denk hier in het bijzonder aan de sector van het beroepsonderwijs, beroepsopleiding en beroepsonderwijs op alle niveaus en ook volwassenonderwijs. Want het is niet alleen zaak de vaardigheden te verwerven bij de start van de loopbaan. Het is ook belangrijk dat men zijn vaardigheden bewaart en verder kan ontwikkelen, zeker ook voor wie werkloos is. Langdurige werklozen moeten de kans krijgen hun vaardigheden te bewaren en niet te verliezen. Dat is een heel belangrijke zaak.

Wij hebben vastgesteld dat Jean-Claude Juncker beslist heeft om een aantal eenheden die nu onder DG Onderwijs vallen – namelijk beroepsopleiding, beroepsonderwijs en volwassenenonderwijs – over te brengen naar DG Werkgelegenheid. Dat is een duidelijk signaal dat zeker voor die sectoren de band tussen onderwijs en opleiding enerzijds en de arbeidsmarkt anderzijds veel hechter moet worden. Dat zal zeker een heel belangrijk aandachtspunt zijn.

3-050

Tania González Peñas (GUE/NGL). – Señora Presidenta, señora Thyssen, dos de los objetivos de la Estrategia Europa 2020 que usted ha mencionado en su discurso son la reducción del desempleo y la lucha contra la pobreza y la exclusión social. Dicen que las políticas de austeridad y de regulación que insisten en aplicarnos están dando resultados. Sin embargo, los datos nos demuestran que solo generan más desigualdad, pobreza y exclusión social. Más aún en países del sur, como Grecia o España, donde la tasa de empleo ha caído más de un 10 % desde 2007 y donde la tasa de desempleo juvenil supera la mitad de la población joven.

Teniendo en cuenta todo esto, ¿considera usted que hay que continuar con las políticas de austeridad que tanto nos están alejando de los objetivos de Europa 2020?

Y, termino, ha insistido usted mucho en la movilidad como algo positivo para el mundo empresarial. Me gustaría que aclarase si la movilidad es una salida digna al desempleo, porque en países como el mío, con más de dos millones de personas emigradas, la movilidad tiene otro nombre. Es un drama. Se llama exilio y se llama emigración.

3-051

Marianne Thyssen, *kandidaat-commissaris*. – Er zijn harde maatregelen genomen gedurende de crisis, daar is iedereen zich van bewust. Daar ben ik mij ook van bewust en dat is een heel gevoelig thema. Dat weten we allemaal. Die maatregelen zijn genomen, die maatregelen waren ook nodig. Er is ook een grote mate van solidariteit tussen de landen aan de dag gelegd en het lijkt mij niet abnormaal dat daaraan bepaalde voorwaarden worden gekoppeld om structurele hervormingen door te voeren. Er is een balans tussen verantwoordelijkheid en solidariteit. We moeten ook weten dat in een aantal landen waar heel grote problemen waren, de problemen niet alleen ontstaan zijn door de crisis die we gekend hebben. Die problemen zijn er eigenlijk bij gekomen, bovenop de structurele problemen die er

al waren en die lost men natuurlijk niet in een handomdraai op. We moeten alles doen om verbeteringen te brengen, structurele hervormingen zijn verder nodig. We moeten kijken naar langetermijndoelstellingen maar we mogen ook niet de kortetermijneffecten uit het oog verliezen en daar komt het sociale natuurlijk ook naar boven.

Moeten we het beleid voortzetten? We moeten zorgen dat er stabiliteit is. We zullen onze problemen niet oplossen door opnieuw meer schulden te maken, door alles opnieuw los te laten. We zullen op een andere manier moeten zorgen voor groei en banen. We zullen daarvoor een financiële stabiliteit nodig hebben, financiële stabiliteit in de privésector, in de banken, financiële stabiliteit in de overheidsfinanciën, onze begrotingsunie. Maar daarnaast moeten we gebruik maken van de flexibiliteit die erin zit, moeten we ervoor zorgen dat het privékapitaal ook ingeschakeld wordt en moeten we heel ons beleid afstemmen op groei en ervoor zorgen dat die groei omgezet wordt in banen. Dat is immers de beste garantie om mensen opnieuw aan de slag te helpen en om lidstaten er opnieuw bovenop te helpen.

3-052

Terry Reintke (Verts/ALE). – Dear colleagues, in view of certain country-specific recommendations to reduce the cost of pension systems, how will you on the other hand fulfil the Commission's commitment made in the White Paper on pensions to support Member States in improving the adequacy of old-age pensions so as to allow for a life in dignity and not in poverty?

And how do you intend to address the current policy contradictions of the European Commission as regards pensions, and how will you maybe also bring this up with your colleagues in the Commission?

And specifically on the situation of women, how will you ensure that the future pension rights of women will be equal to those of men, considering that there is a gender pension gap in the EU standing at 39 % on average today, with even more dire examples such as Luxembourg or Germany?

3-053

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – Pensioenstelsels moeten worden hervormd. Daar wordt heel veel nadruk op gelegd in de landenspecifieke aanbevelingen in het kader van het Europees semester. Dat is belangrijk, want als we willen dat ouderen waardig kunnen leven, als we de verwachtingen, de terechte aanspraken op een pensioen – mensen hebben daar ook voor betaald – vanuit de landen willen kunnen honoreren, dan moeten we ervoor zorgen dat de pensioenstelsels duurzaam zijn. Dat is de eerste zorg van de Europese Commissie: zorgen dat de pensioenstelsels duurzaam zijn.

Daartoe moeten we een aantal zaken in de lidstaten veranderen, ervoor zorgen dat mensen minder vroeg uittreden en ervoor zorgen dat meer mensen aan de slag zijn, want op die manier worden de pensioenstelsels gefinancierd. Daartoe moeten we ook aanmoedigen dat er zo veel mogelijk tweedepijlerpensioenen in het leven worden geroepen, daar waar die nog niet bestaan, en daarbij moeten we de lidstaten ondersteunen. Op die manier zullen we zorgen voor de duurzaamheid van de stelsels en zullen we ervoor zorgen dat ook de mensen die na ons komen, aanspraak hebben op een goed pensioen. Ook de jongeren van nu moeten weten dat zij later, wanneer zij met pensioen gaan, daar aanspraak op kunnen maken en dat zij een garantie hebben op een behoorlijk pensioen.

De pensioenkloof, het verschil tussen pensioenen van mannen en vrouwen, is een heel erg groot probleem. Dat lossen we niet op met pensioenwetgeving alleen. Dat lossen we op door te kijken naar heel de loopbaan van de vrouwen. Vrouwen participeren minder op de arbeidsmarkt, want als ze participeren, doen ze dat meer deeltijds. Er is nog altijd geen volledige uitvoering van "gelijk loon voor gelijk werk". Vrouwen verdienen minder, vrouwen onderbreken meer. Resultaat is dat zij minder pensioen opbouwen en dat de kloof die we zien tussen de lonen van mannen en vrouwen op actieve leeftijd – die in Europa gemiddeld nog ongeveer 16 % bedraagt – meer dan verdubbelt op pensioenleeftijd. Dat is niet aanvaardbaar. Daar moeten we aan werken, maar dat zal moeten gebeuren

met andere instrumenten dan pensioenwetgeving alleen. Dat moet gebeuren door te kijken naar hoe de arbeidsmarkt functioneert en hoe vrouwen echte kansen krijgen op volwaardige participatie aan de arbeidsmarkt.

3-054

Paul Nuttall (EFDD). – The number one issue in Britain today is immigration. Opinion polls bear this out day after day. Labour mobility is, in reality, an open door to the whole of the European Union – 450 million people – and last year alone a quarter of a million people came to the UK to live, work and claim benefits, the majority from within the EU. To put this in perspective, so everyone in this room understands, that is equivalent to a city the size of Strasbourg.

It is unsustainable: it is driving up unemployment and driving down wages. So my question is this: if the British Government enters into renegotiation of its EU membership, would you, or the Commission in general, be willing to give Britain full rights to control its own borders and restrict access to European migrants? A simple yes or no will suffice.

3-055

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – Als landen lid willen zijn van de Europese Unie dan mogen we verwachten dat de basisprincipes, de pijlers van de Europese Unie, de echte grondrechten in ons verdrag door alle lidstaten gerespecteerd worden. We zijn nog niet aan het heronderhandelen, dat zal ook op andere niveaus gebeuren, maar vrij verkeer is een heel belangrijke pijler van de Europese Unie. Ik weet dat de mensen uit het Verenigd Koninkrijk heel veel belang hechten aan de interne markt. Welnu, er is niet alleen een interne markt voor goederen, diensten en kapitaal, maar er is ook vrij verkeer voor werknemers en daar moeten we zorg voor dragen.

Wij moeten er echter ook voor zorgen dat dat op een eerlijke en rechtvaardige manier gebeurt. Wij moeten ervoor zorgen dat de druk op de lokale diensten in de lidstaten van ontvangst niet te groot wordt en dat die lokale diensten heel goed weten hoe de regels in elkaar zitten. We moeten ervoor zorgen dat de wetgeving toegepast wordt en dat gaat gepaard met vrij verkeer van werknemers. We hebben onze verordening over de coördinatie van de socialezekerheidsregelingen en we moeten die ook durven bekijken. De visie op de socialezekerheidswetgeving in de landen evolueert. Het basisprincipe dat mensen in Europa het recht op vrij verkeer hebben en daarbij hun sociale bescherming niet mogen verliezen, moeten we absoluut handhaven, maar we moeten toch kijken of er in die socialezekerheidscoördinatie-richtlijn niet een aantal concepten zitten die misschien aanleiding geven tot misbruik. We moeten ook kijken waar er misbruik is en als er misbruik is, daartegen optreden. Maar vrij verkeer van werknemers, interne markt ook voor personen, ook voor werknemers, dat is een pijler waaraan ik niet graag raak.

3-056

Ádám Kósa (PPE). – Tisztelt Biztosjelölt Asszony! Itt vagyok. Köszönöm az eddigi, látható elkötelezettségét a fogyatékosokkal élő emberek iránt. Annál is inkább, mert az Európai Unió népességének legalább 10%-a, mintegy 80 millió ember él fogyatékosokkal. Ezzel szemben az elmúlt id szakban az Európai Szociális Alapból a fogyatékosokkal élő emberekre fizetett összeg az Európai Bizottság adatai szerint is, nem érte el a 4%-ot sem. A kérdésem a következő : Ön ezzel elégedett-e? Bízom benne, hogy nem. És hogyha valóban nem, akkor hogyan tervezi, hogy a fogyatékosokkal élő emberek, akiket súlyosan érintett a gazdasági válság és a szegénység perifériájára tolódtak [...]? Hogyan akarja megváltoztatni ezt a gyenge fizetési szintet pozitív irányba? Illetve az akadálymentesítési szttenderdekkal kapcsolatos intézkedéseket hogyan szeretné felgyorsítani?

3-057

Marianne Thyssen, *kandidaat-commissaris*. – Uw zorg is ook de mijne en als u zegt dat er maar 4% van de middelen van het Europees Sociaal Fonds naar mensen met beperkingen gaat, dan is dat niet te veel. Ik meen me te herinneren dat er een minimumpercentage van 20% van het Europees Sociaal Fonds moet worden gebruikt voor projecten tegen uitsluiting. Hier gaat het natuurlijk niet alleen over mensen met beperkingen, ook over andere mensen die met uitsluiting bedreigd zijn. Maar mensen met beperkingen hebben het extra moeilijk en riskeren ook uitsluiting. Ze zijn dikwijls minder opgeleid, hebben dikwijls minder kansen om aan werk te geraken en zijn kwetsbaarder in de maatschappij. Dus moeten we de middelen die we in het Europees Sociaal Fonds hebben ook maximaal gebruiken voor mensen met beperkingen. Ik wil dat in de komende jaren, als ik de kans heb om commissaris te worden, zeker stimuleren.

Wat kunnen we concreet doen? In de eerste plaats moeten we nagaan of de afspraken, de wetten die we al hebben, nageleefd worden en in de tweede plaats moeten we zorgen voor meer toegankelijkheid, ervoor zorgen dat mensen kennis hebben van hun rechten en dat ze die ook kunnen gebruiken. Toegankelijkheid in gebouwen is één zaak, daar wordt in lidstaten veel aan gewerkt, daar kunnen we zeker nog veel leren van elkaar. We moeten ook nog op andere vlakken die toegankelijkheid verhogen, bijvoorbeeld inzake bepaalde producten die gebruikt worden door mensen met beperkingen. Ik stel vast dat daar nog grote barrières zijn op de interne markt. Dat betekent dat er minder innovatie is, dat betekent dat die producten duurder zijn voor de mensen die ze nodig hebben om mobiel te zijn, om toegang te hebben tot participatie aan de samenleving. Daar kunnen wij ook in het kader van onze internemarktwetgeving heel concrete stappen ondernemen. Daar vindt u mij aan uw kant om daarvoor te vechten en om te zien dat we in de loop van deze legislatuur en liefst zo snel mogelijk een concreet voorstel kunnen voorleggen.

3-058

Ole Christensen (S&D). – Precarious employment and in-work poverty are threatening the social market economy in Europe. President Juncker has committed himself to the principle of equal pay for equal work at the same place.

Given that your written answers were not very concrete in this regard, what specific measures will you present to protect vulnerable workers against unfair employment practices such as zero-hour contracts and bogus self-employment? Also, how will you improve the rapidly deteriorating working conditions for highly-mobile workers, especially in the road haulage sector and civil aviation sector?

3-059

Marianne Thyssen, *kandidaat-commissaris*. – Ik weet dat in een aantal landen de praktijk van nul-uren-contracten bestaat en dat die in sommige landen blijkbaar geregeld en verboden is, maar in andere blijkbaar niet. Ik denk dat dit weer een nieuw fenomeen is dat we goed moeten bekijken en waarover we geen vijf jaar mogen studeren. Maar we moeten dat wel goed bekijken om te zien dat we daar geen misbruiken hebben. Want dat is ook een zaak die ons aangaat. Lidstaten kunnen daar wetgeving over maken maar wij hebben ook Europese wetgeving die nageleefd moet worden. Ik denk dat we heel goed moeten nagaan of die nul-uren-contracten niet in strijd zijn met een aantal regels die wij hebben. Regels over werktijden en rusttijden, regels over het feit dat mensen een schriftelijk contract moeten hebben wanneer ze aan de slag gaan, en dat soort zaken. We moeten daar heel goed naar kijken.

Schijnzelfstandigen zijn een gesel. Valse zelfstandigen – het woord zegt het zelf – spelen vals, ze respecteren de wetgeving niet. Waarom zijn ze schijnzelfstandigen? Omdat ze willen ontsnappen aan de regels die wij samen hebben afgesproken, regels die ook in de lidstaten gelden om de mensen te beschermen, om werknemers in een eerlijke onderhandelingspositie tegenover de werkgevers te plaatsen, om te zorgen voor de veiligheid en de gezondheid op de werkplek, om te zorgen dat arbeid en gezin gecombineerd kunnen worden, enz.

Dit is dus vals gedrag, dit is fraude en dat moet absoluut bestreden worden. Dat moeten we niet alleen doen in bepaalde sectoren maar in alle sectoren. We moeten daarvoor ook samenwerken tussen de lidstaten. Zeker in de heel mobiele sectoren, waar grensoverschrijdend gewerkt wordt, is het moeilijker om zaken te controleren. Maar hier moeten we zorgen voor slimme oplossingen en inspectiediensten van de lidstaten doen samenwerken. Wanneer we dat alles tot stand brengen en er ook voor zorgen dat de inspectiediensten van de verschillende lidstaten wat meer vertrouwen krijgen in elkaar, dan denk ik dat we ook hier een hele stap vooruit zijn. Daar wil ik mij voor inzetten in de jaren die voor mij liggen.

3-060

Jana Žit anská (ECR) – Vážená pani dezinovaná komisárka, Európa starne. V horizonte roku 2060 by populácia vo veku 65 rokov a viac mala v Európskej únii predstavova až jednu tretinu všetkých jej obyvate ov. Dopyt po zdravotnej starostlivosti, sociálnych službách a dlhodobej starostlivosti bude preto dramaticky rás . Práve tieto oblasti starostlivosti o starších, ale aj o udí so zdravotným postihnutím môžu by priestorom pre vznik nových pracovných miest. V tejto súvislosti by ma zaujímalo, aké sú Vaše predstavy o podpore vzniku takýchto pracovných miest, i už prostredníctvom štrukturálnych fondov, ale aj celkovo, akými nástrojmi a opatreniami chcete dopomôc k tomu, aby tieto sociálne zdravotné služby boli kvalitné a rešpektovali ľudskú dôstojnos .

3-061

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. – De samenleving veroudert. De vraag naar zorg neemt toe en we moeten zorgen dat we daar een antwoord op geven. Het is natuurlijk in de eerste plaats een opdracht van de lidstaten, van de regio's om daarvoor te zorgen. Wij hebben geen bevoegdheid om die stelsels, die bescherming zelf uit te bouwen maar wij kunnen de lidstaten wel helpen en we moeten ze ondersteunen. We hebben er alle belang bij om dat te doen. We weten allemaal dat indien die zorg voor ouderen niet aangeboden wordt in diensten, mensen zelf voor hun ouderen moeten zorgen. Dat betekent dat mensen niet kunnen werken, dat mensen veel zorgen hebben, en vooral ook dat een aantal oudere mensen niet de kwaliteitszorg krijgen die we hen verschuldigd zijn in een maatschappij van de 21e eeuw die zich toch beschaafd wil noemen.

We weten dat dat probleem eraan komt. We hebben geen excuus om daar te laat mee te zijn en we moeten ervoor zorgen dat we de lidstaten ondersteunen in het ontwikkelen van diensten. De instrumenten die we tot onze beschikking hebben, zowel in de structuurfondsen als in het ESI en het Sociaal Fonds, moeten we gebruiken om groepen op te zetten om meer van elkaar te leren, om nieuwsoortige zorgformules uit te denken, om ook in die sector naar innovatie te gaan.

U zegt terecht dat we daar jobs kunnen creëren. We kunnen jobs creëren in de groene economie, in de ICT-sector, in de technologie. We moeten ervoor zorgen dat mensen de vaardigheden daarvoor hebben. Maar we kunnen zeker ook heel veel nieuwe, waardevolle jobs creëren in de zorgsector voor ouderen en voor anderen en we moeten de lidstaten ondersteunen vanuit de fondsen die we hebben. Vooral om van elkaar te leren om te zien dat iedereen aan een snel tempo mee evolueert, om de kennis te hebben over hoe men zo'n waardevolle diensten uit de grond kan stampen. Dan is het aan de lidstaten, de regio's en de lokale en provinciale overheden om daar effectief ook werk van te maken.

3-062

Yana Toom (ALDE). – Discrimination in employment and in employment-related areas is a challenge to the overall economic efficiency of the Union and may have an adverse effect on employment rates, labour mobility and internal re-location.

In general, discriminatory practices undermine sustainable economic growth. Our fight against discrimination on various grounds, including race, age, disability, religion and sexual orientation, is now firmly rooted in EU law. However, the situation in the various Member States differs, and efficient anti-discrimination policy is in great demand at both national and EU level.

moeten maken wanneer we zien dat er bepaalde problemen zijn. Met meer kennis van zaken zullen we ook betere aanbevelingen kunnen doen en betere ondersteuning kunnen bieden.

Een tweede, niet-onbelangrijke zaak is dat we ook echt een sociale-effectbeoordeling uitvoeren als er nog maatregelen voor lidstaten moeten komen, als er nog programma's ontwikkeld moeten worden, enz. We weten allemaal dat de Trojka met de noodmaatregelen heel snel heeft moeten werken. Ze zat midden in de storm en heeft noodmaatregelen genomen. Daar is commentaar op gegeven. Niet alleen door mij. We hebben daar ook in dit huis rapporten over gemaakt, die ik volledig onderschrijf. Daar is kritiek op te geven. Men kan zich in sommige opzichten vragen stellen over het democratische draagvlak en de legitimiteit en over de consequenties die die maatregelen hebben gehad. We moeten daar met een open blik naar kijken.

We kunnen zeggen dat het ergste achter ons ligt, maar het beleid is nog niet afgelopen. De problemen zijn nog niet opgelost. We moeten er nu dus voor zorgen dat we met betere kennis van zaken in de lidstaten, met meer aandacht voor de sociale aspecten verder een beleid voeren dat ons allemaal weer op een duurzaam pad brengt en dat ook in die landen zorgt voor nieuwe werkgelegenheid, want er is natuurlijk in de eerste plaats een groot tekort aan jobs. Het komt er dus op aan ervoor te zorgen dat er groei komt in Europa en dat er geïnvesteerd wordt in de landen die de meeste moeilijkheden hebben op dit ogenblik.

3-066

Karima Delli (Verts/ALE). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire désignée, je suis très heureuse de pouvoir m'adresser à une femme, vu le nombre très limité de femmes dans notre commission. Je vous souhaite la bienvenue. Ma question va être directe. Les négociations du TTIP qui ont lieu en ce moment laissent penser que les normes sociales pourraient être sacrifiées sur l'autel du libre-échange. Ces négociations nous inquiètent beaucoup car les États-Unis n'ont pas encore ratifié la convention de l'OIT et n'ont pas l'intention de le faire pour atteindre un accord sur le TTIP. Ma question est simple : pouvez-vous nous assurer aujourd'hui que rien ni personne ne portera atteinte à nos lois nationales et européennes, qui garantissent nos normes sociales, et qu'on ne verra pas nos normes sociales tirées vers le bas?

3-067

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > De TTIP-onderhandelingen zullen hervat worden of weer in volle ontwikkeling komen zodra de nieuwe Commissie opgestart is. Die bevoegdheid zit, zoals u weet, bij mijn collega Malmström, maar directoraat-generaal Werkgelegenheid is daar ook bij betrokken. Daar is dus duidelijk oog voor. Er wordt niet alleen onderhandeld over handel. Er wordt ook gekeken naar de sociale normen en de mensen met kennis van zaken daarover zitten mee in de teams die die onderhandelingen voorbereiden. Dus dat moet ons toch al een stuk geruststellen. Dat aspect wordt meegenomen.

Twee. Ik weet dat er ook afgesproken is dat we naar een akkoord moeten gaan waarin we zeggen: het kan niet zo zijn dat we, om investeringen aan te trekken, onze normen gaan verlagen. Dat mag niet de bedoeling zijn. Daarover moet een afspraak gemaakt worden en er moet ook veiliggesteld worden dat elke lidstaat zijn eigen recht houdt op regelgeving, ook op sociaal gebied en uiteraard ook op het vlak van arbeidsnormen.

En dan, waar uzelf al naar verwees, de conventies van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO). Hier zitten we niet in de verdediging, maar eigenlijk in het offensief. Het is onze vraag aan de Verenigde Staten dat zij een aantal IAO-conventies onderschrijven, dat ze daartoe toetreden. Want uiteindelijk moet het de bedoeling zijn dat, als we een TTIP-akkoord hebben, de normen wereldwijd worden opgetild en de IAO-conventies vormen dan een goed uitgangspunt. Daar blijven wij dus voor ijveren, maar ik denk niet dat we moeten vrezen dat onze arbeidsnormen, en evenmin onze andere normen over kwaliteit van voedsel en dies meer, naar beneden gaan. Er zal alles aan gedaan worden om dat te voorkomen.

3-068

Paul Nuttall (EFDD). – Thank you, Commissioner-designate for your explicit and very honest answer to my previous question, and for confirming that there will be no renegotiation of labour mobility and freedom of movement across the EU. Moving on, I would like to ask two final questions. Are there any concessions that you will consider giving to the UK on labour mobility in order to keep it in the European Union? And if Britain still cannot accept freedom of movement laws and unrestricted labour mobility following renegotiation and reform, do you personally believe the UK should then leave the European Union?

3-069

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Beste collega, dat is een vraag die u niet aan mij kunt stellen. Daar ga ik niet over beslissen. In elk geval denk ik dat het duidelijk moet zijn dat we regels hebben. We hebben een Verdrag. We hebben echte basisprincipes en die moeten overeind blijven, want anders halen wij finaal de structuur van onze Europese integratie onderuit en dat kan niet de bedoeling zijn.

Ik weet ook heel goed dat verkozen voorzitter Jean-Claude Juncker gezegd heeft: "Ik ben niet blind voor problemen die sommige lidstaten hebben". Wij blijven dus spreken met de lidstaten. Wij kijken wat de problemen zijn en wij kijken wat we daaraan moeten doen. Maar u mag van mij niet verwachten dat ik daar vandaag op ga vooruitlopen. Dat ik in mijn eentje, als commissaris van Arbeid en Tewerkstelling, daar heel concrete voorstellen over ga doen. Laat staan dat ik zou zeggen: "Ja, dan moet het Verenigd Koninkrijk er maar uit stappen". We hebben Europa gemaakt om landen en mensen te verenigen. Het kan niet de bedoeling zijn dat we alles doen om mensen of lidstaten weer buiten te zetten. Laten we dus goed met elkaar blijven spreken, goed naar elkaar luisteren, oor hebben voor elkaars problemen en kijken welke oplossing we dan kunnen bieden. Maar eerst goed spreken en overleggen en dan kijken welke beslissingen er genomen kunnen worden.

3-070

Danuta Jazłowiecka (PPE). – Pani Thyssen! Wracam prosto z mi dzyparlamentarnej konferencji, na której politycy, finansiści, ekonomiści wielokrotnie podkreślili jak bardzo ważne dla Europy są inwestycje społeczne i rozwijanie mobilności wewnątrz europejskiego rynku. Cieszą się, że dla Pani te elementy są tak bardzo ważne. Pani Thyssen, wiemy, że by wybudować bezpieczny dom, ważny jest jego fundament. Tu w Parlamencie Europejskim, pracując nad wieloma dokumentami, w tym nad wspomnianymi dyrektywami o delegowaniu pracowników, do wiadczyliśmy o braku rzetelnych danych. Ten fundament tutaj jest bardzo kruchy. Nagła niana przykłady bardzo często nie odzwierciedlają zjawisk, które próbujemy uregulować, natomiast zbyt często stają się ich wizytówką, zniekształcając obraz istniejącego problemu. Czy przewiduje Pani przeprowadzenie rzetelnych badań na poziomie nawet lokalnym, by z jednej strony otrzymać rzeczywisty obraz problemu i zacząć stosować najlepsze rozwiązania, by go rozwiązać, a z drugiej strony włączyć aktorów lokalnych do partnerskiej współpracy z Komisją i Parlamentem Europejskim, tym bardziej, że docierają do nas niepokojące sygnały, że europejscy samorządowcy wielu krajów nie mają strategicznych dokumentów takich jak np. strategia „Europa 2020”, które są zobowiązani wdrażać?

3-071

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Kennis is natuurlijk de beste basis om een beleid op te stellen. Als u zegt dat er bepaalde gegevens ontbreken, dat we niet genoeg kennis van zaken hebben, dan denk ik dat het onze eerste opdracht is ervoor te zorgen dat we die gegevens wél verzamelen en dat we weten waarover we spreken. Ik heb het al een paar keer kunnen zeggen: we moeten zorgen dat we weten wat er in de lidstaten gebeurt en we moeten zorgen dat we onze kennis daarvan verdiepen. Dat is één zaak.

Twee: willen wij lokale actoren betrekken? Ik denk dat dat nu al gebeurt, zeker als het gaat om sociale innovatie, allerlei projecten en financiële instrumenten die we daarvoor ter beschikking hebben. Die zijn toegankelijk voor lokale en regionale autoriteiten. Maar ik denk dat we ons moeten realiseren dat

daar de lidstaten en de regio's vaak tussen zitten en dat het moeilijk is om vanuit de Commissie rechtstreeks lokale autoriteiten te gaan aanspreken en financieren. We hebben onze structuren en onze manier van werken. Maar als we vaststellen dat onvoldoende gebruik wordt gemaakt van het beleid en de kansen die we hebben om van elkaar te leren, om te innoveren, om elkaar te informeren en ervoor te zorgen dat de wetgeving en de beschikbare fondsen goed worden gebruikt, dan moeten we via de lidstaten daarop wijzen en vragen dat het anders wordt aangepakt. Ik denk dat we wel via de lidstaten moeten blijven werken, maar in de praktijk op het veld moet er uiteraard ook met het lokale en het regionale niveau worden samengewerkt.

Ik hoor ook op verschillende fronten dat men lokaal vaak de basisregels niet kent, bijvoorbeeld van de socialezekerheidsverordening. Als mensen die een beroep doen op vrij verkeer ingeschreven worden zonder dat ze aan de voorwaarden voldoen, dan creëert dat nadien extra problemen. Ik denk dus dat we moeten zorgen voor een heel brede informatieverbreiding en dat we maximaal alle actoren moeten betrekken bij alle projecten die we hebben. Als dat onvoldoende gebeurt, moeten we naar de lidstaten toestappen om ervoor te zorgen dat er meer doorsijpelt en dat we veel meer transparantie en omzetting van ons beleid krijgen.

3-072

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – Commissioner-designate, as a result of the economic and financial crisis and austerity measures, poverty – and especially child poverty – is rapidly increasing. In 2011, 27% of all children in Europe were at risk of poverty and social exclusion. The European Union is currently not delivering for the most vulnerable in our society. What specific measures will you propose to ensure that Europe can meet its poverty targets, as laid down in the EU 2020 Strategy? What is your position on the introduction of a child guarantee, akin to the Youth Guarantee, in order to ensure that no child is left behind?

3-073

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Kinderen zijn een heel kostbaar goed in onze maatschappij en als kinderen arm zijn, dan begint hun leven slecht en dat mogen wij niet aanvaarden. U vindt mij dus aan uw kant als het erop aankomt daartegen te doen wat wij kunnen doen. Maar ook hier weer geldt dat armoede een zaak is die in heel belangrijke mate bij de lidstaten ligt. Wij moeten hen ondersteunen en dat doen we ook, bijvoorbeeld door samen te werken met organisaties voor armen en door in de landenspecifieke aanbevelingen aandacht te hebben voor die problematiek. Wanneer er armoede is en we kunnen detecteren waar die zit, hoe het komt en als we zien dat er te weinig gedaan wordt, dan vragen wij hervormingen aan de lidstaten. Daar wordt dus echt de klemtoon op gelegd en dat wil ik in de toekomst nog meer doen.

Maar we moeten ons ook heel goed realiseren dat het niet alleen het armenbeleid op zich is dat ons hier gaat helpen. We moeten veel breder kijken naar hoe onze maatschappij georganiseerd is. We moeten zorgen dat kinderen van bij de geboorte, zelfs van vóór de geboorte, goed verzorgd worden. We moeten zorgen dat er kinderopvang en goed onderwijs is. We moeten zorgen dat er familieondersteunende diensten zijn, zodanig dat zelfs als gezinnen zich tijdelijk of langer in een armoedesituatie bevinden, er toch voor de kinderen gezorgd wordt, dat die gezinnen ergens terecht kunnen en dat die jonge mensen uiteindelijk een beter perspectief hebben dan wanneer we ze aan hun lot overlaten. Daar moeten we alles voor doen.

We moeten daarvoor innovatieve instrumenten ontwikkelen. We hebben daarvoor zelf actiemogelijkheden in ons ESI-programma, in onze ESI-financiën. Wij moeten mensen samenbrengen en ervoor zorgen dat we van elkaar leren. Maar nogmaals, ook in het Europees semester moeten we daar oog voor hebben. Armoedebestrijding is een belangrijke pijler van de 2020-doelstellingen en we zullen die blijven meenemen in de beoordeling van de lidstaten en in de landenspecifieke aanbevelingen.

3-074

Helga Stevens (ECR). – Geachte mevrouw kandidaat-eurocommissaris. We komen uit dezelfde kleine regio en we zijn ons ervan bewust dat de Europese Unie en haar lidstaten voor enorme uitdagingen staan. Ondanks de moeilijke budgettaire situatie zullen de lidstaten en hun regio's de komende jaren sterk moeten inzetten op een aantal grotere infrastructuurwerken om enkele mobiliteitsproblemen aan te pakken. Dit komt trouwens ook de economie ten goede. Welke mogelijkheden heeft een kleine regio zoals Vlaanderen om binnen een strikt Europees begrotingskader toch een grootschalige investering te doen en de kosten over meerdere jaren te spreiden? Dank u wel.

3-075

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Ik meen uit uw vraag te verstaan over welke infrastructuurwerken u het hebt. Mensen die niet uit hetzelfde land komen als mevrouw Stevens en ikzelf, zullen dat waarschijnlijk niet weten, maar er is in België een discussie gaande over grote infrastructuurwerken. Niet over de vraag of die mogen worden uitgevoerd maar wel hoe die investeringen moeten worden ingedeeld in het kader van de Europese boekhoudnormen voor openbare financiën.

Ik denk dat we hier alleen kunnen zeggen: regels moeten worden toegepast. We kunnen voor een klein of middelgroot land als België of een kleine regio als Vlaanderen geen uitzonderingen maken. Niemand zal van mij ook verwachten dat ik daarvoor regels ga veranderen. Ik wil er trouwens duidelijk op wijzen dat er voor de indeling van overheidsuitgaven in de boekhouding normen bestaan, die worden uitgewerkt door Eurostat. Dat is een onafhankelijke organisatie. Er bestaan dus regels, die in Vlaanderen en België toegepast zullen moeten worden zoals in andere landen. Eurostat zal die dossiers onderzoeken en daar op een onafhankelijke manier over oordelen zoals dat elders gebeurt.

Hier wil ik nog het volgende aan toevoegen. Indien ik als Belgisch commissaris geconfronteerd word met dit soort problemen – die ook in andere landen zullen voorkomen –, dan is het natuurlijk zo dat ik geen instructies mag noch zal aanvaarden vanuit mijn land en dat we alle dossiers, waar ze zich ook voordoen, op dezelfde manier zullen doen en laten behandelen. Ten slotte wil ik nog even onderstrepen dat ik de functionele onafhankelijkheid van Eurostat volledig zal respecteren. Dat is niet alleen mijn plicht, dat is ook mijn intentie.

3-076

Ivo Vajgl (ALDE). – Spoštovana gospa Thyssen, danes je, današnji dan je posve en, je mednarodni dan starejših oseb in ravno s tem v zvezi bi vam rad postavil vprašanje.

Ali boste delali na celoviti evropski strategiji za prilagajanje demografskim spremembam v Evropi? O itno je, da potrebujemo celo vrsto novih instrumentov, ki bodo zaš itili ta velik del evropske populacije, in glede na as ne morem iti v detajle.

Dejstvo pa je, da starejši v Evropi nimajo u inkovitih lobisti nih kanalov, zato bo veliko odvisno od vaše dobre volje.

Na primer, instrument, ki bi omogo il zaposlovanje ljudi, ki so ostali brez službe in so v starostni skupini med 45 in 55 leti. To bi bil nek primer dobrega posredovanja Evropske unije.

Hvala lepa.

3-077

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > U zegt: oudere mensen hebben niet genoeg lobbykanalen. Hier wil ik graag op reageren met de mededeling dat ik mij altijd goed gerealiseerd heb dat sommige groepen in de samenleving heel goede kanalen hebben, het zich ook kunnen veroorloven

om goede lobbyisten te financieren om iedereen die het beleid mee beïnvloedt, te bewerken, terwijl andere die mogelijkheid niet hebben. Het is onze taak als politici te luisteren naar mensen van het veld, of we ze nu lobbyisten, mensen van het middenveld of anders noemen. Dat is altijd mijn koers geweest in het Europees Parlement en dat zal ook mijn koers blijven in de Commissie. Maar we moeten er ons ook rekenschap van geven dat sommigen daarbij niet vertegenwoordigd zijn en ook aan hún belangen moeten wij denken. Anderzijds denk ik dat oudere mensen heel veerkrachtig zijn, zich op dit ogenblik ook heel goed organiseren en opkomen voor hun belangen en dat kan ik alleen maar aanmoedigen.

Nu, wat moeten wij doen voor dat ouderenbeleid? Heel veel, zoals u zelf zegt, maar zeker ook ervoor zorgen dat oudere mensen aan de slag kunnen blijven. Als we verwachten dat oudere mensen langer actief blijven, gelet op de verouderende bevolking met over een aantal jaar een tekort aan arbeidskrachten en ook om onze pensioenstelsels duurzaam te maken, dan moeten we ervoor zorgen dat ze opgeleid blijven en de nodige vaardigheden blijven hebben. We moeten dus zorgen voor levenslang leren en volwassenenonderwijs. Daar moeten we absoluut op inzetten. We moeten ook zorgen dat mensen, naast hun eigen inzetbaarheid, een werkbaar werk krijgen. Dus ook bij de bedrijven moet er een aanpassing komen om het mogelijk te maken dat mensen het langer volhouden in hun jobwerkelijkheid. Dat lijkt mij heel belangrijk om mensen actief ouder te laten worden en op een behoorlijke, aanvaardbare manier langer op de arbeidsmarkt te houden. Verder moeten we voor oudere mensen natuurlijk zorgen voor de duurzaamheid van het pensioen, maar daar hebben we het al over gehad. Het belang daarvan kan ik alleen nog maar eens onderstrepen.

3-078

Sven Schulze (PPE). – Sehr geehrte Frau Thyssen, auch mit meiner Frage werden Sie nochmals die Möglichkeit bekommen, auf dieses wichtige Thema Demografie eingehen zu können, denn zwei Minuten Antwortzeit ist doch sehr knapp.

Der demografische Wandel ist eines der wichtigsten Themen unserer Zeit, und die Europäische Union wird sich – wie Sie auch schon sagten – mit zahlreichen Herausforderungen konfrontiert sehen, wie einer alternden Bevölkerung und parallel dazu aber auch einer zurückgehenden Geburtenrate in vielen Staaten. Die Faktoren haben eine wichtige Bedeutung für die Sozial- und Wirtschaftspolitik und für die Auswirkungen auf unsere sozialen Sicherungssysteme in allen Ländern und auch auf die Beschäftigungspolitik.

Vielleicht können sie nochmals einige konkrete Maßnahmen benennen, wie Sie und die Europäische Kommission im Umgang mit dem demografischen Wandel arbeiten wollen? Wie kann ein langfristig nachhaltiges Rentensystem geschaffen werden, und wann können wir mit der Veröffentlichung des *age*

(Die Vorsitzende entzieht dem Redner das Wort.)

3-079

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Wanneer wij in Europa spreken over innovatie, moeten we niet alleen denken aan onderzoek en ontwikkeling voor de industrie, maar moeten we ook denken aan onderzoek en ontwikkeling van nieuwe diensten, van nieuwe beleidsvormen, van hoe we omgaan met nieuwe maatschappelijke problemen.

De demografische evolutie is niet zo nieuw, die kennen we al heel lang. Als er één iets is dat we al jaren op ons zien afkomen dan is het wel dat. Maar we stellen tegelijk vast dat er in veel landen, niet overall maar in veel landen, toch maar zeer laat op gereageerd wordt. Het is nu nog niet te laat maar we moeten er ons werk van maken. Dat moet dus een prioriteit worden wanneer we het hebben over sociale innovatie. Wij moeten daarvoor platforms creëren. Wij kunnen zelf die demografische evolutie niet omkeren. Die is er, daar staan we voor voor de komende jaren.

Maar we moeten alles in het werk stellen opdat de lidstaten ervoor zorgen dat er nieuwe sociale diensten ontwikkeld worden, dat op het vlak van opleiding, vorming en vaardigheden heel onze maatschappij afgestemd wordt op die nieuwe demografische situatie. Dus onderzoek en ontwikkeling, onze eigen acties die we hebben, uitvoeren, ervoor zorgen dat we meer kennis hebben, ervoor zorgen dat we gebruik maken van nieuwe methodes, ervoor zorgen dat de actoren die op dat gebied actief zijn bijgeschoold, gevormd en geïnformeerd zijn, ervoor zorgen dat we de elektronische middelen, de nieuwigheden die we ter beschikking kunnen stellen, inschakelen, ervoor zorgen dat er nieuwe zorgmethodes komen. We moeten hier een heel breed spectrum bestrijden maar het moet absoluut onze aandacht vasthouden. We zullen hier weinig regelgevend werk kunnen doen maar we kunnen des te meer doen op het vlak van aanbevelingen, van inzet van fondsen voor sociale innovatie en op het vlak van leren van elkaar. Ik denk dat we al die terreinen moeten activeren.

3-080

Petra Kammerevert (S&D). – Vielen Dank, Frau Thyssen! Wir wissen, dass die hohe Jugendarbeitslosigkeit eines der vordringlichsten Probleme in vielen Mitgliedstaaten ist. Wir wissen auch, dass sich dieses Problem vermutlich nicht durch ein paar schöne Projekte lösen lassen wird, sondern nur durch den Aufbau von sinnvollen Strukturen. An Beispielen aus Mitgliedstaaten sehen wir, dass Systeme dualer Ausbildung – also eine Kombination aus schulischer Ausbildung und Ausbildung in den Betrieben – sich als relativ krisenfest erwiesen haben. Es ist daher das Instrument für eine präventive Arbeitsmarktpolitik und teilt die Verantwortung gerecht auf zwischen Unternehmen und Staat für eine qualifizierte Ausbildung und einen qualifizierten Nachwuchs.

Welche konkreten Initiativen zur Förderung dualer Ausbildungssysteme haben Sie geplant? Wie wollen Sie die Mitgliedstaaten unterstützen, solche Ausbildungssysteme zu etablieren? Welche Mechanismen der Zusammenarbeit zwischen der Generaldirektion Beschäftigung und der Generaldirektion Bildung möchten Sie hierfür aufbauen?

3-081

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Ik ben er mij met u van bewust dat de vormen van duaal leren, van alternerend leren, van werkplekleren, heel vruchtbaar kunnen zijn. We weten uit onderzoeken en ook vanuit het veld dat mensen die in die leervormen terecht komen, veel gemakkelijker aansluiten op de arbeidsmarkt. Daar zit een van onze problemen met de jeugdwerkloosheid: er gaat iets mis met die overgang van onderwijs en opleiding naar arbeidsmarkt. Dus we kunnen hier zeker toekomstmuziek in zien.

Wat kunnen wij vanuit Europa doen? Opleiding, vorming, onderwijs is een zaak van de lidstaten, maar wij kunnen hen ondersteunen en helpen en we hebben daar een aantal instrumenten voor. U vraagt mij heel concreet: "Wat kunnen wij doen?" Wij hebben al afspraken om met alle belanghebbenden samen te zitten, van gedachten te wisselen, van elkaar te leren op vlak van stages. Wij hebben ook een alliantie voor leerlingplaatsen, dus daar zitten we bij het alternerend leren.

Dus er zijn wel al een aantal zaken op de sporen gezet, maar we kunnen dat nog verder heel concreet vorm geven door samen te werken, zoals u voorstelt, met cultuur. En u zult misschien gemerkt hebben dat in de opdrachtbrief die we gekregen hebben van Jean-Claude Juncker, ook staat welke diensten van de directoraten-generaal onder welke commissaris vallen. U ziet dat beroepsopleiding en training en het volwassenenonderwijs overgeheveld worden naar het directoraat-generaal Werkgelegenheid. Dat is goed omdat dat de hoger genoemde zaken kan bevorderen.

Hoe gaan wij samenwerken met cultuur? We hebben aan de ene kant alles verzameld in Erasmus Plus als het gaat over grensoverschrijdend samenwerken, grensoverschrijdende uitwisselingsoefeningen, zowel tussen mensen die les geven, mensen die die lessen organiseren, als mensen die in de beroepsopleiding of in het leerlingwezen zitten. Wij hebben uitwisselingsprojecten. Wij zullen die moeten aansturen vanuit DG Werkgelegenheid, maar de financiering en het administratief toezicht dat daar ...

(De voorzitter onttrekt de kandidaat-commissaris het woord.)

3-082

Renate Weber (PPE). – Commissioner-designate, I very much appreciated your statements on free movement of people within the European Union and on labour mobility. And also I agree with you that we need another kind of training and vocational training in order to better match with the skills shortage that the new economy is requiring. In this respect my question is: how far do you think that you would go – you and the European Commission – on recommending, maybe imposing on Member States, such views to change the curricula, to change the vocational training, the lifelong learning? What mechanism do you think could be employed in this respect?

3-083

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Verplichten zal moeilijk zijn. Wij zijn niet bevoegd om op het vlak van onderwijs zelf te beslissen over de curricula. U weet wat er in het verdrag staat: onderwijs is een zaak van de lidstaten of hun regio's. Maar wij kunnen wel ondersteunen, samenwerken, aanmoedigen, gegevens verzamelen en dat moeten we ook maximaal doen, zeker als het gaat over beroepsopleiding en technische vorming.

Wat kunnen wij aanbieden? Wij kunnen vooral kennis verzamelen in verschillende lidstaten en ervoor zorgen dat die kennis ook terecht komt in andere lidstaten. We kunnen ervoor zorgen dat de mensen die die curricula ontwikkelen, elkaar kennen, elkaar ontmoeten en van elkaar leren. Uit het verleden is gebleken dat dat een hele goede methode is. Het lijkt een beetje soft. We moeten het aan de lidstaten overlaten, maar dat is nu eenmaal de taakverdeling. Het is onze taak ze te ondersteunen om te zorgen dat er samenwerking is en dat daar vruchtbare resultaten uit voortkomen. Kennis verzamelen en mensen bij elkaar brengen kunnen we op dit terrein zeker doen.

Waar we ook een handje kunnen bij toesteken is bij het erkennen van de leerresultaten. We hebben een wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties voor mensen in een gereguleerd beroep. We hebben ook een kader waarin we de vaardigheden proberen klasseren en ervoor zorgen dat de leerresultaten in verschillende lidstaten ook erkend kunnen worden. Daaraan wordt volop gewerkt maar we kunnen dat zeker nog verfijnen. We kunnen dat aanmoedigen en we kunnen ervoor zorgen dat daar ook een goede plaats is voor de mensen die uit het leerlingwezen en uit het werkplekleren komen. Dat geldt ook voor mensen die allerlei, misschien ook informele vormen van leren hebben gevolgd, ervaringen en vaardigheden opgedaan hebben, om die meer te waarderen en om die ook meer gelijk te maken in de landen. Ook dat kan helpen om de aansluiting te bevorderen tussen opleiding enerzijds en arbeidsmarkt anderzijds gecombineerd aan de mobiliteit in Europa voor wie daar gebruik van wil maken.

3-084

Iratxe García Pérez, presidenta de la Comisión FEMM. – Señora Presidenta, señora Thyssen, el *gender mainstreaming*, el principio de igualdad de género, es fundamental en todas las políticas europeas pero, en su cartera, si cabe, mucho más.

La brecha salarial en Europa supera el 16 % entre hombres y mujeres. Las mujeres cobran pensiones un 39 % inferiores a los hombres y el 27 % de las mujeres están en riesgo de pobreza y exclusión social.

En este escenario creo que es fundamental ver cuáles son las medidas que plantea impulsar para reducir esta triple brecha: salarial, pensiones y pobreza. ¿Entiende que son necesarias medidas legislativas en el sentido de poder poner en marcha actuaciones para reducir esta brecha? Y, por último, ¿cómo plantea incluir a los hombres, especialmente a sus compañeros comisarios, en esta tarea tan importante para la igualdad?

3-085

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Ik zal met het laatste beginnen. Mannen of vrouwen in de Commissie, die moeten allemaal zorgen voor gelijkheid, voor de gelijke behandeling van mannen en vrouwen. Dat is een recht in Europa, zeker als het gaat om gelijk loon voor gelijk werk. Artikel 119 in het allereerste Verdrag van Rome - ik denk dat ik het artikel nog van buiten ken, "gelijk loon voor gelijk werk" - is een basisregel geweest waarop we een heel pak sociale wetgeving in Europa hebben uitgebouwd. Dus dat is absoluut belangrijk.

Kunnen wij nog wetgeving maken om dat te bevorderen? Ik twijfel eraan of dat met wetgeving kan, maar de afspraken en de aanbevelingen die we hebben moeten we doen naleven. Wij hebben afgesproken dat de lonen transparanter moeten worden, dat het in bedrijven duidelijk moet zijn wat mannen verdienen en wat vrouwen verdienen, niet individueel uiteraard, maar als groep. Daarmee moet worden aangemoedigd dat er meer gelijkheid komt. We moeten alles doen om dat aan te moedigen, dat opleggen bij wet. De wet is er. We moeten alleen kijken hoe we dat op een slimme manier kunnen afdwingen.

Gelijk loon voor gelijk werk tussen mannen en vrouwen houdt niet alleen in dat we exact dezelfde job doen en er exact hetzelfde loon voor krijgen. Het heeft ook betrekking op de participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt en daar moeten we ook aan werken. Vrouwen nemen minder deel, ze werken meer deeltijds, ze hebben meer breuken in hun loopbaan omdat ze moeten of willen zorgen voor kinderen of voor andere mensen in de familie. Ze stoppen vroeger met werken. Tot mijn verbazing heb ik ontdekt dat er dikwijls zelfs nog discriminatie is op het vlak van pensioenleeftijd zodat ze zelfs minder lang een pensioen kunnen opbouwen. Dat zijn ook allemaal zaken die meespelen.

En we kunnen wel regels hebben over die participatie, maar dan moeten we er ook voor zorgen dat er een omkadering is. Als we willen dat vrouwen meer deelnemen moeten we ervoor zorgen dat ze kunnen deelnemen, dat er kinderopvang is en dat er gezinsondersteunende diensten zijn. We moeten ook allerlei mechanismen aanpakken die vrouwen heimelijk onderdrukken om te participeren of om zich te ontplooiën of gemotiveerd te blijven. Dat zullen we niet kunnen doen met wetten, dat zullen we moeten doen door veel te leren, veel te spreken met elkaar ...

(De voorzitter ontnemt de kandidaat-commissaris het woord.)

3-086

Constance Le Grip (PPE). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire désignée, j'ai entendu avec beaucoup de satisfaction votre réponse à la question posée par l'oratrice précédente et apprécié votre volonté d'œuvrer, au poste qui serait le vôtre si vous étiez confirmée à cette fonction, pour plus d'égalité entre les hommes et les femmes dans l'Union européenne et dans chaque pays de l'Union, tant en ce qui concerne les écarts de rémunérations (le *gender pay gap*) que les écarts de pension de retraite, autre scandale absolu. Nous prenons acte de cette volonté et vous demandons de développer, éventuellement, votre réponse, puisqu'il s'agit de préoccupations tout à fait essentielles pour l'ensemble de nos concitoyennes européennes, auxquelles mon groupe est très attaché.

Quelles sont les initiatives concrètes que vous pourriez envisager de lancer, en collaboration avec votre collègue chargée de l'égalité des genres, pour ardemment inciter les États membres, dans un premier temps déjà, à appliquer les législations existantes?

3-087

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Een heel concrete maatregel om de wetgeving te doen toepassen is kijken naar de realiteit op het veld. Volgens mij moeten we echt kennis hebben van wat er in de lidstaten precies gebeurt, wat ons blijkbaar soms toch nog ontbreekt. Wanneer we zien dat lidstaten de regels niet respecteren, dat de wetgeving onvoldoende geïmplementeerd of onvoldoende afgedwongen wordt, dan moeten we inspanningen doen om die lidstaten naar een ander gedrag te

leiden en moeten we alle instrumenten die we daarvoor hebben, gebruiken. Dat is één zaak: geen discriminatie op grond van geslacht.

Daar wil ik nog het volgende aan toevoegen, waarmee ik meteen een vervolgantwoord geef aan de vorige vraagstellers, in verband met "de mannen en de vrouwen in de Commissie". Ik was heel verheugd toen verkozen voorzitter Jean-Claude Juncker mij vertelde dat hij voldoende vrouwen in zijn Commissie wou. Hij had er liever nog meer dan negen, niet alleen omdat het Europees Parlement daarnaar vraagt en anders de Commissie wellicht geen groen licht geeft, maar ook omdat hijzelf overtuigd is van het belang daarvan. Hij heeft mij letterlijk gezegd: "Marianne, we leven in de 21e eeuw en dat wil zeggen dat vrouwen een plaats hebben. Ik neem geen genoegen met minder vrouwen dan een bepaald minimum." Dus ook de voorzitter van de toekomstige Commissie is absoluut overtuigd, die vinden we aan onze kant en de andere commissarissen vast ook. Ik zal hier samen met de collega die bevoegd is voor gelijke kansen op toezien, ook breder dan op het werkveld en in de sociale zekerheid. Ik zal daar samen met haar over waken en als zij een strijdmakker nodig heeft, zal ze die in mij zeker vinden. Als men aan mij vraagt: "Bent u een feministe", dan zeg ik altijd zonder aarzelen: "Ja". En wat versta ik daaronder? Daaronder versta ik dat waar vrouwen nog een duwtje en een steuntje nodig hebben, zij dat ook krijgen. Dat lijkt mij onze opdracht, onze taak, en dat zie ik in elk geval ook als mijn roeping. Dank u wel.

3-088

Elena Gentile (S&D). – La crisi finanziaria e le politiche di austerità hanno certamente avuto effetti devastanti. La disoccupazione è rapidamente cresciuta, i servizi sociali sono stati di fatto smantellati con il taglio dolorosissimo dei loro benefici sociali. Questa situazione non è accettabile, dobbiamo migliorare e rafforzare le reti di sicurezza sociali e i programmi di sostegno pubblico per garantire che nessuno sia lasciato indietro.

Intende quindi impegnarsi, Commissario Thyssen, per l'introduzione di un quadro giuridico europeo che possa realizzare una sorta di piano sociale di protezione che garantisca l'accesso universale ai beni e anche ai servizi pubblici e per un quadro giuridico europeo per i salari minimi, con lo scopo di ottenere salari dignitosi in tutta l'Unione europea?

3-089

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Wil ik mij inzetten voor een goed sociaal kader? Ja. Wij hebben ons verdrag, dat is onze leidraad. We hebben ook het programma van de verkozen voorzitter Jean-Claude Juncker op basis waarvan hij verkozen is in dit Parlement. Uit beide blijkt dat wij een goed sociaal kader nodig hebben, dat wij echt vorm willen geven aan de sociale markteconomie. Dat wil zeggen, markt, ja, vraag en aanbod, ja. Dat is een stelsel dat nog altijd zijn vruchten aflevert, maar we moeten dat sociaal corrigeren, we moeten ervoor zorgen dat het duurzaam is en tegelijk zorgen voor voldoende concurrentievermogen zodat er groei en werkgelegenheid is. Dat is absoluut onze opdracht.

Gaan wij nu een specifiek Europees juridisch kader maken waaraan alle lidstaten zich moeten houden? Ik denk dat we het niet zo globaal met één juridisch instrument kunnen dekken, maar dat we gebruik moeten maken van alle deelinstrumenten waarover wij beschikken en van alle bevoegdheden die we hebben in het kader van het Verdrag, om bijvoorbeeld op het vlak van arbeidsrecht minima af te spreken en om aan de lidstaten te vragen dat ze zorgen voor de duurzaamheid van de socialezekerheidsstelsels. Al die instrumenten moeten we gebruiken en in die zin vindt u ons zeker aan uw kant en dat zal de houding zijn van de hele Commissie.

U noemde ook nog even het minimumloon. Daar hebben we het hier nog niet over gehad, alleen over minimuminkomen. Minimumloon is ook een heel belangrijk punt. Ik vind persoonlijk dat er in elke lidstaat een minimumloon zou moeten zijn. Dat is ook de overtuiging van onze verkozen voorzitter en dat heeft hij ook een paar keer herhaald. Maar wij kunnen het niet opleggen. Artikel 153, 5, van het Verdrag zegt uitdrukkelijk dat wij niet bevoegd zijn voor de loonbepaling, dus we hebben daar geen

bevoegdheid. Maar we kunnen wel de lidstaten ertoe aanzetten want een minimumloon kan ook een factor spelen in de eerlijke concurrentie tussen de lidstaten. Dus we moeten lidstaten aanmoedigen om een minimumloon vast te leggen, de sociale partners aanmoedigen om er werk van te maken want ook zij hebben daar vaak een bevoegdheid over. We moeten alles in het werk stellen om tot een minimumloon te komen, maar dit opleggen in de lidstaten waar men het tot nu toe nog niet heeft, dat gaat onze bevoegdheid te buiten.

3-090

Maria Arena (S&D). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire désignée, depuis la crise de 2008 et dans un contexte de dumping social, fiscal et environnemental en Europe comme ailleurs, nous avons assisté à non moins de 16 000 restructurations d'entreprises, entraînant des milliers de travailleurs vers le chômage.

Pour mieux anticiper ces situations et mieux accompagner les travailleurs victimes de ces restructurations, certains États membres, avec les partenaires sociaux, ont mis en place des procédures d'information et d'accompagnement – par exemple, la loi Renault en Belgique, que vous connaissez bien. En 2013, le Parlement européen a appelé à un acte sur l'information et la consultation des travailleurs, l'anticipation et la gestion des restructurations pour doter l'Union de ce type d'outil.

Tout d'abord, répondez-vous favorablement à cette demande par une directive-cadre? Et, de manière plus prospective, quelle est votre stratégie pour mieux protéger nos secteurs industriels, générateurs d'emplois en Europe, contre les concurrences déloyales au niveau international?

3-091

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Herstructureringen zijn een feit. Wij hebben er veel achter de rug en wij zullen er waarschijnlijk nog een aantal moeten ondergaan. Dus het allerslimste wat we kunnen doen is anticiperen. We weten dat er een aantal dingen aankomen. We moeten daarop anticiperen, op macro- en microniveau. Consultatie en informatie van werknemers ook op dit vlak, is een belangrijke zaak. Er moet zelfs meer zijn dan consultatie en informatie. Alle betrokkenen in een regio moeten samen kunnen gaan zitten, moeten aangemoedigd worden om vooruit te lopen op mogelijke herstructureringen. Er moet voor gezorgd worden dat mensen die dreigen hun job te verliezen, kunnen uitkijken naar ander werk, dat ze herschoold worden, dat ze nieuwe vaardigheden aanleren. Er moet worden nagegaan hoe met alle middelen die er zijn in een regio of in een lidstaat of in een stad, kan worden gezorgd voor nieuwe werkvormen, hoe een dergelijke herstructurering qua sociaal gevolgen het best kan worden voorbereid en aangepakt. Een verwittigd man is er twee waard, dus anticiperen is altijd de beste formule.

Destijds is in het verslag Cercas gevraagd om daar wetgeving voor te maken. Daaartegen is tegenstand ontstaan is en de Commissie heeft uiteindelijk beslist heeft om daar geen wet maar wel een aanbevelend kader van te maken. Op dit ogenblik zullen we daar even moeten mee werken. Maar er wordt op ingezet om die anticipatie te bevorderen, dat is het allerbelangrijkste.

Er wordt momenteel ook werk gemaakt van de evaluatie van de wetgeving op een aantal andere terreinen met betrekking tot de consultatie en informatie van werknemers. We moeten nu die evaluatie goed doorvoeren en dan met kennis van zaken kijken of we ook in die wetgeving iets moeten veranderen. Ik hoor bijvoorbeeld dat er verschillende definities zijn van de basisconcepten 'consultatie' en 'concertatie'. Dus er is zeker werk voor verbetering en dan op dat ogenblik kunnen we ook kijken of we genoeg instrumenten in handen hebben om herstructureringen te anticiperen en of het nuttig is om toch nog een voorstel van wet in te dienen. Ik durf mij er nu niet over uitspreken. Laten we de evaluatie afwachten en dan met kennis van zaken heel moedig een besluit nemen.

3-092

Therese Comodini Cachia (PPE). – Commissioner-designate, it seems there is agreement that, among its first political priorities, the Commission must give new stimulus to job creation and economic growth. How are you planning to contribute to educational systems in order to generate economic growth in Europe? How will you, as Commissioner, contribute to the mobility of young

people, to the development of their skills and also to their employability? Also, concerning the youth guarantee that was explicitly designed to tackle youth unemployment, it has been noted that by September 2014 only two Member States had started making use of these funds. The biggest problem is not the availability of funds but the slow and inefficient use of available funds by Member States. What will be your approach to solving this situation?

3-093

Marianne Thyssen, *kandidaat-commissaris*. > Onderwijs en arbeidsmarkt meer op elkaar laten aansluiten, dat is inderdaad een zorgpunt en daar moeten we ons werk van maken. Het is ook de intentie dat dat onder deze Commissie nog diepgaander gebeurt dan dat tot nu toe het geval is.

Het is meer dan symbolisch dat de diensten die bevoegd zijn voor beroepsopleiding en volwassenenonderwijs overgeheveld worden naar het directoraat-generaal Werkgelegenheid. Dat wil zeggen dat dit een aandachtspunt is. Onderwijs en opleiding hebben wel degelijk te maken met werkgelegenheid, met de arbeidsmarkt en we moeten daar oog voor hebben. We moeten daar niet verlegen voor zijn, we moeten daar ons werk van maken. We botsen daar wel op wat weerstand bij mensen uit het onderwijs die zeggen: "Onderwijs is toch nog iets apart". Maar zeker voor de beroepsopleiding en het volwassenenonderwijs moeten we ervoor zorgen dat er meer aansluiting is op de arbeidsmarkt. Die overheveling is een goede zaak om met meer kennis van zaken daarop in te zetten.

Wat de Jeugdgarantie en het jongereninitiatief betreft weten we dat er inderdaad traag is ingetekend op de fondsen. We hebben aan de lidstaten de kans gegeven om sneller dan anders operationele programma's in te dienen en Italië en Frankrijk hebben dat eerst gedaan. Ik denk dat Litouwen ondertussen ook met een operationeel programma klaar is. Spanje heeft er ook een, maar dat is dan breder in het kader van het ESF zodat dat het ook iets langer duurt voor de diensten om de evaluatie daarvan af te ronden. Maar we mogen niet vergeten dat de lidstaten ondertussen wel aan de slag zijn. Er zijn nog middelen ingezet uit het ESF van de vorige begrotingsperiode, van het vorige meerjarencader. Er zijn actieprogramma's voor jongeren en die initiatieven lopen nog. Dus we proberen die ook te stroomlijnen. Aan de andere kant gaan we natuurlijk alles doen om ervoor te zorgen dat het budget dat voor de nieuwe periode beschikbaar is, ook effectief gebruikt wordt en niet alleen gebruikt maar op een goeie manier ingezet wordt voor de juiste doelen om structurele hervormingen door te voeren om jongeren meer perspectief te geven.

3-094

Maria João Rodrigues (S&D). – This hearing is coming to an end and, Ms Thyssen, we need clear commitments from you. We are all sure that the next European Commission will be judged on the capacity to really curb unemployment and youth unemployment, to really reduce poverty and child poverty and to really control social dumping. For this, we believe that you need to fight for a supportive economic policy. You need to fight for stronger social objectives in the Europe 2020 Strategy, in the country-specific recommendations and in industrial policy and the investment package, and also stronger social objectives in the Economic and Monetary Union, the eurozone. My question is, what are the conditions you intend to ask of your colleagues and Vice-Presidents, particularly Katainen and Dombrovskis, in order to deliver this?

3-095

Marianne Thyssen, *kandidaat-commissaris*. > Het is mijn overtuiging dat we moeten zorgen voor resultaat. Dus moeten we zoveel mogelijk zorgen voor meetbare doelstellingen en moeten we die ook opvolgen, zodat we weten dat ons beleid iets oplevert. De structuur van de Commissie zoals Jean-Claude Juncker die voor ogen heeft, is een structuur waarbij wordt samengewerkt tussen de commissarissen. Dus het is niet elk op zijn terrein: ik op werkgelegenheid, iemand anders op economie, iemand anders op industrie en nog iemand anders op digitale markt bijvoorbeeld. Neen, we zullen moeten samenwerken. Wat het creëren van jobs betreft: dat is een opdracht die gedeeld wordt door alle leden van dit nieuwe college.

Hoe gaan we dat concreet doen? Wij moeten van elkaar weten wat er aan programmatie zit. Als we het investeringsprogramma uitwerken - daar moeten we aan beginnen, het zal een van onze eerste opdrachten zijn - zal ik moeten zorgen dat ik daarbij ben en dat er met alle instrumenten die ik heb een bijdrage geleverd wordt om ervoor te zorgen dat dit programma ertoe leidt dat er ook jongeren aan de slag kunnen, dat er nieuwe ondernemingen kunnen starten, dat sociaal ondernemerschap ook een plaats krijgt. Ik zal ervoor moeten zorgen dat alle instrumenten die wij hebben daar ook voor ingezet worden.

Als het gaat over het semester, als het gaat over de Economische en Monetaire Unie, dan zal ik met collega Moscovici moeten samenwerken. Onder de begeleiding van een vice-voorzitter die ons werk dan coördineert, zullen we met ons drieën, minstens met ons drieën, moeten samenwerken om ervoor te zorgen dat we behoorlijke sociale indicatoren gebruiken en dat die sociale indicatoren ook gewicht hebben. Tot nu toe zijn die een beetje beschouwd als hulpmiddelen. We hebben ze wel, we zien ze wel, maar dan wordt er verder niet veel mee gedaan. We moeten de sociale indicatoren hetzelfde gewicht geven als de economische indicatoren. We moeten een diepgaande analyse doen naar wat er zich in de lidstaten voordoet en daarop moeten we landenspecifieke aanbevelingen durven bouwen. Dat is de belangrijkste opdracht waarover ik moet waken, maar er zal goed samengewerkt worden. Die intentie is er tussen de lidstaten en ik verzeker u dat ik daar mijn werk van zal maken.

3-096

Sabine Verheyen (PPE). – Member States that have introduced the dual vocational training system usually have low levels of youth unemployment. While it might not be suitable for every Member State to copy this system, because of their very different educational systems, it shows, as you have said Commissioner-designate, that early cooperation with business and a strong link between education and practical vocational training help to overcome youth unemployment.

What measures will you take to strengthen the link between education and business? While in office, will you promote the dual system as a best-practice model throughout the Union?

The second part of my question is about adult education. What are your plans regarding non-formal education – for example, in the small-budget Grundtvig Programme – and how will you promote adult education and the development of soft skills, as many of the former skills programmes have been supported mainly by the European Social Fund?

3-097

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Duaal leren is, zoals gezegd, een belangrijk instrument. Het is een methode waarvan we allemaal weten dat ze bijzonder positieve resultaten oplevert, dat ze effect heeft, dat ze mensen opleidt voor de arbeidsmarkt, een goede vorming geeft om te beginnen, maar ook de kansen op de arbeidsmarkt vergroot. U zegt terecht zelf dat de situatie van land tot land verschilt. Er is geen *one size fits all*, zoals dat ook geldt voor heel veel sociale terreinen, maar hier kunnen we wel van elkaar leren.

We kunnen grensoverschrijdend van elkaar leren en daarom is het ook belangrijk dat het luik beroepsopleiding en volwassenenonderwijs ook in het Erasmus Plus-programma opgenomen wordt. Door die fondsen in te zetten kunnen we de actoren uit de verschillende lidstaten samenbrengen, zodat zij aan elkaar kunnen uitleggen hoe zij de problemen aanpakken, hoe zij hun curricula organiseren, hoe zij omgaan met de leerresultaten, wat bij hun de resultaten zijn, wat de sterktes en de zwaktes zijn. Het is door van elkaar te leren dat de verschillende lidstaten kunnen bepalen waar ze zelf de nodige innovaties moeten doorvoeren. Dus ik denk dat we die middelen moeten blijven inzetten, dat dat heel nuttig besteed geld is. Dat is geen geld waarmee zomaar een leuke trip over de landsgrenzen kan worden gemaakt om eens te gaan kijken hoe het bij een ander gaat. Neen, dat is nuttig besteed geld en het moet vooruitgang brengen in elk van de verschillende lidstaten. Ik ben een aanhanger van dat systeem van leren. Ik weet dat dat inderdaad een goeie formule is, dat is al jaren geweten. Alleen

moeten landen die het niet kennen, zien hoe dat werkt, moeten werkgevers daar ook in meegaan, en moeten we onze structuren daarop voorbereiden.

Voor het volwassenenonderwijs hebben we een probleem, met name een tekort aan initiatieven. Er zijn budgetten maar ze worden niet opgebruikt. Er zijn te weinig mensen actief in het volwassenenonderwijs. We hebben een benchmark van 15% en er is maar 10% van de mensen die daar gebruik van maakt. Dus daar moeten we dringend nagaan wat de barrières zijn, hoe het komt dat het geld niet wordt gebruikt en wat we in de landen kunnen doen om deze aan te moedigen om het volwassenonderwijs te bevorderen, toegankelijker te maken en ervoor te zorgen dat meer mensen daar effectief gebruik van maken.

3-098

Verónica Lope Fontagné (PPE). – Señora Presidenta, señora Thyssen, como última interviniente de mi Grupo quisiera manifestar públicamente mi alegría por su intervención en esta audiencia. Se conoce los temas y es patente su compromiso en la lucha contra la pobreza y a favor de las personas más desfavorecidas y más vulnerables. Y ello, estoy convencida, nos permitirá trabajar conjuntamente para recuperar la senda de la Estrategia Europa 2020 y, en definitiva, acercarnos a una sociedad más justa, y más sostenible como ha dicho en su primera intervención.

Me complace particularmente su mención a un semestre europeo más social, que es lo que pretendemos en esta comisión. Y por ello, y con el objetivo de reducir el desempleo, la pobreza y la exclusión social, quisiera formularle dos preguntas —aunque prácticamente ha contestado a todo ya— : ¿Qué medidas propone para fortalecer la dimensión social de la Unión Económica y Monetaria? En segundo lugar, el Acta Europea de la Accesibilidad para las personas con discapacidad todavía está pendiente, ¿la va a impulsar y con una relativa celeridad?

3-099

Marianne Thyssen, kandidaat-commissaris. > Het Europees semester sociaal maken, dat gaan we doen. We kunnen het niet genoeg herhalen, want er is wel wat werk aan de winkel. Daarbij mag u rekenen op mij, maar ook op de andere collega's. Het is een opdracht die heel de Commissie goed begrepen heeft. We zullen dat doen door te kijken of we de juiste sociale indicatoren hebben. We hebben er wat, maar ze zijn teveel hulpmiddelen. We moeten ze meer gewicht geven naast het economische en we moeten zorgen dat we er iets mee doen. Het is niet alleen 'kennis nemen van'. We moeten ook kijken of er actie moet worden ondernomen en dat zullen we dan moeten vertalen in de landenspecifieke aanbevelingen.

We kunnen het semester ook socialer maken door de sociale partners er meer bij te betrekken, van bij de start, wanneer de jaarlijkse groeianalyse wordt opgemaakt en we een gemeenschappelijk werkgelegenheidsprogramma krijgen, totdat we gaan naar de landenspecifieke aanbevelingen. We moeten er ook voor zorgen dat we de nationale parlementen hierbij betrekken, want zij moeten uiteindelijk zorgen dat de wetgeving er komt en dat de begrotingen in de lidstaten in orde zijn. Ook daar moeten we zorgen voor een groter draagvlak, daar kan best wel wat meer uitleg gegeven worden en daar kunnen we ook een beetje meer naar elkaar luisteren.

En voor de mensen met beperkingen. U vraagt daar naar concrete wetgeving. Ik ben er mij van bewust dat daar een duidelijke vraag gesteld is destijds door 1 miljoen mensen met beperkingen. Dat was een soort burgerinitiatief *avant la lettre*, want het dateert al van voor het burgerinitiatief formeel bestond in onze instellingen. Het Parlement heeft dat ernstig genomen, de fractieleiders hebben de brieven gestuurd aan de Commissie om voorstellen te maken. Ik weet dat de diensten aan wetgevend werk bezig zijn. Dat wordt voorbereid en ik zal daar heel graag kennis van nemen en dat zelfs prioritair bekijken zodat we daarmee zo snel mogelijk, van zodra de wetsvoorstellen klaar zijn, naar het Parlement kunnen komen. Zo kunnen we ervoor zorgen dat we de toegankelijkheid voor mensen met een beperking echt verhogen door ook voor hen een soort van interne markt te creëren voor goederen en diensten, ervoor te zorgen dat zij goedkopere producten kunnen hebben, maar dat ze ook toegang

krijgen tot meer innovatieve producten. We weten immers dat als er een interne markt is, er meer concurrentie is en dat dat ook een goede stimulans is voor meer innovatie. Dat kan onze mensen met beperkingen alleen maar ten goede komen.

3-100

Chair. > I would like to thank all the members of this committee and other committees who have been preparing, formulating and putting forward all those interesting and very broad questions to Ms Thyssen.

I now invite the Commissioner-designate to make a brief closing statement of four to five minutes, setting out all those things she was not allowed to say when she had to answer complicated questions in two minutes. Ms Thyssen, you are free to formulate something to end this session.

3-101

Marianne Thyssen, Commissioner-designate. – First of all I want to thank you for all the questions you have raised and the interesting exchange of ideas we have had today. Let me assure you of one thing: if I receive your support and your confidence, I will turn my words into action. During this hearing I have tried to give you a view of what that action will be.

Together with you, with the Member States and the social partners, the new Commission wants to invest in economic recovery and boost employment. We want to help job seekers back to employment, to develop their talents and skills and to increase their mobility. We want to ensure the best possible social protection for both working and non-working people and we are determined to intensify the fight against poverty. We will aim for good and healthy working conditions. We will fight social dumping and other abuses and strive for fair and equal opportunities on the labour market. Those are the clear goals we have set.

To achieve these goals I want to make full use of the instruments available. The next Commission will mobilise up to EUR 300 billion for investment and job creation. Within my own budget that equals approximately 10% of the total European budget. I will focus all available funds on the goals I have just described: creating jobs, strengthening social protection and fighting poverty. The Youth Guarantee will be one of my main priorities and I want this instrument to be fully implemented by all Member States without delay, aiming at measurable and lasting results. Employment and social policy will become a more explicit part of the European Semester. The necessary reforms in the Member States will also be judged on their social performance.

The new Commission has the ambition to do this, united as a team under the leadership of Jean-Claude Juncker. We will do it in partnership with this Parliament and, of course, with the Member States and the social partners. We realise that we are facing huge challenges and we can succeed only if we face them together. If, in five years, we can say that Europe has more jobs and less poverty, only then will we know that we really made a difference for people. As I said in my introductory statement, people are what Europe is about.

Thank you very much. I am looking forward to collaborating with you.

(Applause)

3-102

(The hearing closed at 12.10)